

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 61 / Fascicle 4

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 19 de desembre del 1996, a les 10 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS sobre el Projecte de Llei RGE núm. 5448/96, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Començam aquesta sessió plenària d'avui matí, de debat de pressuposts, el debat número 13 de globalitat, agrupació dels programes d'Ordenació Territorial, 4321, 4322, on hi ha presentades diferents esmenes. En primer lloc veurem, l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt, 6824. Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. A la intimitat de la Cambra parlarem d'energia, de bon matí. Bé, nosaltres proposam en aquesta esmena que se substitueixi la partida destinada a tirar endavant, a transferir capital al projecte del Parc BIT, que, com tots vostès saben, als Verds no ens agrada gens aquest projecte, per diferent motius, s'han explicat sobradament, i que aquesta partida, de 82.560.000 pessetes es transfereixi a Ibagua, que, segons sembla Ibagua és ara l'empresa que gestionarà tot el tema d'energia, perquè nosaltres pensam que el Govern continua donant passes de tortuga en qüestions d'energies renovables i d'eficiència energètica i, malgrat sembla que enguany hi ha un petit augment en qüestions d'ajudes per a energies renovables, pensam que és absolutament insuficient i per això es proposen diferents actuacions, com planificació energètica, foment d'energies renovables i foment, també de sistemes d'eficiència i diversificació, i que tot això podria anar englobat dins una agència de promoció de l'estalvi energètic i energies renovables. Pensam que, d'aquesta manera, li farem més bon favor a les noves tecnologies ecològiques energètiques que no al Parc BIT.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida hi ha presentades les esmenes 6774, 6773. Té la paraula el seu portaveu Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Són dues esmenes gratuïtes i, per tant, no excessivament complicades d'aprovar. Una és d'afectació i simplement el que fa és incorporar als objectius del programa 4321 de la conselleria, afegir als objectius específicament el desenvolupament dels instruments de planificació prevists a la Llei d'espais naturals, que parcialment està recollit, però ens sembla aquesta definició molt més adequada.

I la segona esmena, igualment gratuïta, és que les transferències als ajuntaments per a l'ajuda al planejament municipal, en lloc de ser transferides directament als ajuntaments, es transfereixin als consells insulars, titulars de la competència d'urbanisme, que normalment també habiliten partides en aquest mateix sentit i per una qüestió evident d'eficàcia i de racionalitat, és molt millor que tota l'ajuda per a aquest concepte sigui vehiculada per una mateixa institució que se suposa que és en aquest sentit la que millor podrà tenir la visió de conjunt de les necessitats reals dels municipis en aquesta matèria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Una sola esmena sobre el Parc Bit, ja en parlarem prou ahir, tampoc no hi insistirem...

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, és l'esmena 6359.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

L'esmena 6359 sobre el Parc Bit, un nou plantejament del Parc Bit. En parlarem, com dic, ahir; nosaltres qüestionam la necessitat d'una ciberurbanització per donar suport o per impulsar el sector quaternari, creim que s'ha d'impulsar el sector quaternari però i que és interessant tal volta fer alguna mena poble atractiu, però no sòl industrial, sobretot sòl residencial, sòl recreatiu, sòl comercial, sòl de serveis. És a dir, una urbanització nova per fer una operació immobiliària per donar cobertura a aquest sector quaternari.

Creim que hi ha molts de cibernetes i molts de teletreballadors que preferirien estar a Palma, que preferirien viure a Valldemossa, viure al Pla de Mallorca, que no haver de viure a un gueto *ad hoc* a Son Espanyol, creim que és per aquí que s'hauria d'anar. De fet, el verd és un dels colors predominants diríem dins Internet i no ho dic només pel *top level domein xxx*, sinó també per tots els missatges ecològics que circulen per la xarxa. Però nosaltres precisament voldríem que hi hagués una gran actuació en sòl rústic amb preservació territorial; voldríem que s'integrassin tots els immigrants estrangers i de tots els indrets que vénen a viure a l'illa i creim que, precisament un gueto, per a immigrants gairebé, a Son Espanyol, no ajuda gens a aquesta integració global ni a aquesta preservació territorial que nosaltres reclamam.

De fet, només el fet que s'enmarqui l'operació del Parc bit dins ordenació del territori en comptes de dins dinamització econòmica o dins una Direcció general de telemàtica, d'informàtica, etc., creim que ja és prou significatiu de la mentalitat urbanitzadora, immobiliària que té per al Govern la idea del Parc Bit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha presentada l'esmena 6553. Sr. Antich, té vostè la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sí, gràcies, Sr. President. La veritat és que no m'estendré molt en la defensa d'aquesta esmena perquè avui a la matinada ha sortit a dos debats a la totalitat, tant per part del Portaveu del PSM com pel nostre portaveu; l'esmena persegueix traspasar als consells insulars les ajudes que hi ha previstes en el pressupost per a la redacció de planejaments municipals, ajudes que ascendeixen a uns 43 milions de pessetes. Aquesta sol·licitud es fonamenta bàsicament en què, per la Llei 9/1990, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, per aquesta llei els consells insulars són els competents en matèria d'urbanisme i per tant pareix que són les institucions més adequades per gestionar aquestes ajudes. Els consells insulars a causa d'això de qualche manera són competents per aprovar definitivament els planejaments municipals i les seves modificacions. Per això segurament compten amb les comissions i amb les persones adients per fer el seguiment de totes aquestes ajudes, per donar les directrius i línies de com s'haurien d'emprar i és per això que, de qualche manera, nosaltres pensam que si s'administraven des dels consells insulars, això podria ajudar a donar una major agilitat en la tramitació d'aquests planejaments que reben les ajudes i així treure una major rendibilitat de les ajudes que hi ha previstes dins el pressupost. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició, Sr. Juaneda té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Enunciar primer de tot que votarem a favor de l'esmena 6774, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, per la qual se sol·licita que s'afegeixin als objectius prevists en el programa 432101 el desenvolupament dels instruments de planificació prevists a la Llei d'espais naturals. Ja vaig dir a la comissió que estudiariem la possibilitat d'aprovar aquesta esmena, perquè creïem que era raonable i per tant així ho farem i el nostre grup votarà a favor.

Dues esmenes que fan referència a què el Govern transfereixi als consells insulars la dotació pressupostària per a ajuts als ajuntaments per a modificació de planejaments municipals; saben vostès, tal com s'ha dit en altres debats d'altres seccions, que esmenar el pressupost anual no és el procediment legalment establert per alterar l'abast tant econòmic com competencial dels consells insulars, són esmenes per tant testimonials des del nostre punt de vista. A més, la Llei d'atribució de competències reserva al Govern determinades actuacions quan així ho requereix el contingut de les mateixes. Per aquests motius també votarem contràriament a aquestes esmenes.

La resta d'esmenes que s'han agrupat aquí tampoc no podran tenir el nostre suport, entre d'altres coses perquè moltes d'elles afecten quant a la baixa al projecte de desenvolupament del Parc Bit; fins i tot el PSM pretén donar de baixa tota la consignació prevista per a aquest projecte; nosaltres creim que és un projecte d'una importància estratègica molt grossa per a la nostra comunitat, un projecte que ja ha estat suficientment debatut aquí, ja s'han vist quins són els punts de vista de cada grup i nosaltres no hi volem renunciar ni el volem alterar de cap manera, i en aquest sentit també dir que votarem en contra d'aquest tipus d'esmenes.

En definitiva, com he dit al principi, aprovarem la 6774 d'Esquerra Unida, i a la resta votarem en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam al debat número 14, de globalitat i totalitat, d'agrupació dels programes de sanejament i proveïment d'aigües, 4411, 4412 i les empreses públiques Ibagua i Ibasan. Hi ha dues esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt, que són la 6833 i 6832. Per fer la defensa d'aquestes té la paraula el seu portaveu Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, són dues esmenes que fan referència òbviament a temes d'aigua. La primera, la 6833, fa referència a una partida de 150 milions de pessetes per tal d'incrementar la partida destinada a proveïment d'aigua i reparació de canonades que, com tots vostès saben, bona part o un percentatge alt de l'aigua potable de la qual es proveeixen els nostres habitatges és perd pel camí i amb una bona reparació i un bon manteniment es podria estalviar molta aigua.

I la segona esmena, la 6832, és una partida de 150 milions de pessetes destinada a incrementar i millorar la depuració terciària a les nostres illes, que també, com en altres qüestions com energia o com el 07% de què parlàvem ahir, se'n parla molt per part del Govern però encara no estam veient realitats en depuració terciària i aquesta partida pretén donar-li una empenta forta. Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida hi ha les esmenes 6767 i 6811. Té la paraula el seu portaveu Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Són dues esmenes, una d'afectació, la 6767, que preveu dins un programa ja previst l'afectació de 500 milions per a la construcció de l'estació depuradora Maó-Es Castell que és una vellíssima reivindicació i una vellíssima aspiració molt legítima, jo crec que de tots, com una infraestructura absolutament necessària i que per diverses causes s'ha retardat en la seva realització.

I la segona esmena és una esmena d'addició, està aquí classificada, en el sentit que s'incrementin les transferències de capital a Ibasan per a depuració terciària i, en definitiva, amb aquesta quantitat de 400 milions de pessetes es pugui impulsar el que per a nosaltres és una de les línies bàsiques d'una bona política hidràulica, que és la depuració terciària, és a dir, la capacitat de reutilitzar amb solvència les aigües de la nostra comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM hi ha les esmenes 6360, 6262, 6369, de totalitat, i 6370, també de totalitat. Té vostè la paraula Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Les nostres esmenes respecte d'Ibasan i d'Ibaga són de totalitat perquè és prou coneguda també la discrepància del nostre grup quant a la política hidràulica i a les inversions hidràuliques dutes a terme, en aquest cas amb el consens de PP i PSOE durant aquests darrers anys. Fins i tot amb operacions despeses mil·lionàries fins i tot per a actuacions no definitives, conjunturals, com és especialment greu l'operació vaixell.

Aquests pressuposts no redrecen aquesta situació, hi ha una continuïtat, una continuïtat no que se'n va ja als anys 60, a l'any 83, sinó als anys 60 i quasi una continuïtat de, com diria Llompart, almenys a l'illa de Mallorca ha governat la dreta, com a mínim des del Neolític i segurament hi ha una gran coincidència d'idees, d'anar improvisant sobre la marxa. Nosaltres creim que hi ha altres prioritats i que en principi el que hauríem de fer és aturar el creixement urbanístic turístic perquè no hi hagi problemes futurs. Se'ns va quedar ahir el dubte de si el Govern continuaria impulsant el creixement i admetria un multiplicar per quatre les places turístiques, perdó, la capacitat de població que permeten els nostres planejaments. Creim que no es coneix suficientment la nostra xarxa i encara es donen noves concessions d'aigua i es donen amb massa alegria. Hi ha mesures com la dels camps de golf existents anteriors a la Llei de camps de golf que haurien de regar amb aigua depurada que no s'arriben a exercir. Creim que no s'és prou agressiu, no s'és prou impulsor de polítiques d'estalvi d'aigua amb campanyes, amb comptadors; no hi ha una optimització de les xarxes existents tant en reparació de xarxes municipals com en canonades, per exemple, des del que és el Gorg Blau, des del que són els embassaments fins al centre de ciutat, no se'n treu el màxim profit. No pot ser que vessi aigua dels embassaments mentre es mantengui una operació que costa 7 milions de pessetes diàries, com és l'operació vaixell.

L'altre repte és la reutilització de les aigües, xerrar de reutilització de les aigües és també xerrar de depuració terciària; nosaltres tenim una esmena també parcial en aquest sentit de donar suport a aquesta depuració terciària perquè, al final, cal prendre mesures de reutilització, tant amb dobles xarxes per reutilitzar aigües grises a les urbanitzacions, als hotels, com també per poder tornar a regar amb una sèrie d'aigües de depuració terciària. Perquè, a més, la depuració secundària crea greus problemes ambientals quant a les aigües de rebuig. Creim que és important tractar tota l'aigua perquè si no les filtracions provoquen, creim ja, problemes greus als aquífers.

En canvi, des del PP se'ns diu que es poden fer actuacions preventives però que són competències municipals. És un gran debat de vegades en què determinades actuacions són municipals; nosaltres el que els demanam és que ajudin als ajuntaments a dur a terme aquestes tasques perquè són imprescindibles per a una política hidràulica reeixida. Aquests mils de milions de pessetes aconseguits del Govern central de fons europeus, creim que haguessin estat més profitosos reparant xarxes que no agreujant la situació dels aquífers salabrosos, per exemple en el cas de potabilitzadores, o en el cas que se'ns amenaça amb actuacions impactants a la Serra de Tramuntana, a Ses Ufanes, a Aumadrà, etc. Creim que s'han d'exhaurir totes les possibilitats abans d'anar a atacar aquestes; si llavors no queda més remei, evidentment la població necessita, requereix i li hem de donar subministre d'aigua i subministre de qualitat.

En aigües residuals se'ns havia assegurat que en el 97 no hi hauria ni una sola gota sense depurar, nosaltres, com que tenim dubtes concretament d'una actuació important, com la de Maó-Es Castell, com a mínim també feim una esmena d'afectació per aquesta. Estarà feta a l'any 97? Ens sembla que no i a nosaltres ens agradaria que així fos, perquè no hi pot haver un volum d'aigua tan important com el que en aquest moment no es tracta a nivell de Maó-Es Castell.

Però és que a més, com li deia també, hi ha d'haver aquest suport als ajuntaments per fer les xarxes de clavegueram adequades, per fer separatides, perquè si no cream problemes a la pròpia xarxa de depuració. No es pot fer un Edar a Campos, ja en parlàrem ahir, si no hi ha la xarxa de sanejament feta, ni es farà durant anys després d'haver fet la depuradora. També es creen greus problemes no tenint separatides als ajuntaments. A Sóller es filtra una quantitat important d'aigua dins les xarxes de clavegueram, per tant, continua havent-hi contaminació de l'aquífer per molt que hi hagi una depuradora perquè tanmateix l'aigua no hi arriba.

És ver que també hi ha uns problemes quan arriben les pluvials, s'han de sobredimensionar les depuradores per a uns moments puntuals, que són els aiguats, perquè les aigües pluvials desborden la capacitat de les depuradores. S'han de fer xarxes separatives i això no es pot dir que sigui un simple problema municipal, perquè són mils de milions de pessetes a qualsevol xarxa mitjanament important. I en això el Govern no s'hi pot desentendre. tant de bo amb actuacions integrades amb planificacions que poguéssim consensuar interinstitucionalment poguéssim fer coses ambicioses i no cadascú tirar pel seu vent.

En canvi veim que l'Ibasa rebrà 700 milions menys en transferències, baixa el seu pressupost; en comptes d'aprofitar la baixada de despeses financeres per afrontar una nova empena en depuració terciària. L'any que el Govern s'endeute, que pren una gran volada quant a endeutament, congela amb 1.500 milions de pessetes, com en el 96, l'actuació inversora d'Ibasa, quan en el 95 varen ser 2.600 milions de pessetes; per què aquesta rebaixa? Consideram que ja hem arribat al sostre? Encara falta depuració secundària, però és que el repte està en la terciària, com així es baixen aquestes inversions, nosaltres creim que de manera intel·ligible.

Per últim, continuam demanant que el Govern assumeixi les seves obligacions, que assumeixi l'obligació de proveïment en alta i les seves obligacions de depuració de les aigües. Aquesta manera de carregar i de fer xantatge als ajuntaments a base de consorcis, a base que siguin ells qui s'endeutin o crear un ens instrumental perquè s'endeuti ell, per no haver de surar l'endeutament del Govern, creim que és una mala política, és una política de maquillatges que no creim que sigui l'adequada, és el Govern qui s'hi ha de posar al davant. Mentre que per a aquelles competències que són purament municipals o que són dels consells insulars, allò que ha de fer el Govern és una tasca de cooperació, de col·laboració i de contribuir amb grans plans ambiciosos, coratjosos, perquè aquestes institucions, a les quals toca fer aquesta feina, ajuntaments, consells insulars, tinguin els recursos per fer-ho possible.

Per tot això, creim que valdria la pena fer una revisió genèrica del que són Ibasa i Ibagua i revisar, per tant, tota la seva política i admetre aquesta esmena a la totalitat. Només com a darrer punt, Ibagua ha de dur les competències energètiques i no hem vist, no hem notat dins el seu pressupost aquesta nova atribució que ja per llei se li proposava. En tot cas, confiam que sigui més ambiciosa i que tengui més coratge també i tengui més ambició, com deia, que no la que ha demostrat fins ara la Conselleria d'Indústria o el Govern balear en matèria energètica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha les esmenes 6554, 6556, 6517, 6557, 6558, 6555, 6618, 6580, 6662, de totalitat, i també la 6559, de totalitat. Per defensar aquestes té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Socialista Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, és cert que el Govern fa una despesa considerable en matèria de política hidràulica, també però i així ho hem de recordar, ho fan els ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma un esforç extra a través del cànon de sanejament i també fan aquest esforç considerable els ajuntaments; els ajuntaments mitjançant l'endeutament perquè hem de recordar que a través d'aquest endeutament ajuden a finançar part de les obres hidràuliques que el Govern construeix a partir dels consorcis que se signen amb l'Ibagua, o deute que els ajuntaments han de contreure o han contret, pendents de què el Govern pagui les inversions amb depuradores pendents; deute que té el Govern amb els ajuntaments en aquest aspecte i que no cobrirà de manera definitiva fins a l'any 2006. Per tant, l'esforç que feim en política hidràulica no només el fa el Govern sinó que també hem de tenir en compte que és un esforç, sobretot col·lectiu.

I malgrat aquest esforç gran i col·lectiu que es fa en aquestes illes encara estam realitzant una política en matèria hidràulica totalment conjuntural i depenent, conjuntural en matèria de proveïment, perquè Son Tugores o l'operació *barco* són operacions no mantenibles en el temps. I amb el tema de depuració, perquè ja avui les reparacions, el que hem de gastar en reparacions de depuradores, paralitzen dues línies inacabades per part del Govern, les inversions en les depuradores que encara no existeixen i en aquest cas Maó-Ès Castell, hem de recordar que encara el Govern ha tret a concurs l'execució de l'obra aquests dies, però per altra banda hem de recordar que d'inversió prevista per l'Ibasa a tot Balears són 1.500 milions de pessetes per al 1997, i que a Menorca, inversió territorialitzada són 90 milions, i amb aquests 90 milions hem de fer tres obres. Imaginin la lentitud amb què es plantegen obres importants a fer. Per tant, supòs, que haurien, i evidentment per açò plantejam aquestes esmenes, les inversions haurien de ser més altes, haurien d'anar més ràpides.

Però no només açò, també estam paralitzant tot el que és el pla de treballar en matèria de depuració terciària per avançar en què puguem regar o reutilitzar les aigües depurades amb regadius. Però també és cert que aquesta dependència no és substituïble del tot també per al cost de les inversions, per la necessitat que l'Estat reparteixi, entre altres, fons europeus lligats al medi ambient de què disposa i que, per tant, és necessària fer i que es plantegin per part de l'Estat inversions a les nostres illes. Però alhora que açò és important, també és important que la nostra Comunitat Autònoma tenguí una política pròpia en allò que ja és responsabilitat d'aquest Govern d'aquesta Comunitat Autònoma. Una política pròpia feta amb la col·laboració de totes les institucions, sense desmarcaments i una política participativa. Se'n recorden de les juntes insulars d'explotació? No recordarem les vegades que ens han promès que ara mateix sortirà i encara estam pendent que surtin; i açò és participació de les institucions i marc de col·laboració institucional i amb els usuaris. I no podem quedar, de fet, aturats per tant de braços amb actuacions hidràuliques, no només pel fràgil equilibri dels nostres recursos, sinó perquè tenim l'obligació, tenen l'obligació de rendibilitzar al màxim aquest conjunt de ciutadans, administracions i Govern que s'ajunten per tirar endavant infraestructures o per tirar endavant polítiques. I els ciutadans, al marge d'aquest gran esforç econòmic, molts tenen la sensació, la majoria, que no s'avança molt, que pagam més i que després de pagar les coses no se solucionen. Quan sembla que quan plou, fins i tot quan plou prou res se soluciona, o passa el mateix amb les depuradores, que n'hi ha que eternament fan males olors.

Per tant, les esmenes que presentam avui, en aquest apartat en matèria de política hidràulica, van en tres línies de millorar o d'aportar mesures que permetin fer una política pròpia d'aquest Govern en matèria de política hidràulica; alhora que hem de dir i ho volem dir d'entrada, que els socialistes creim, i estam d'acord que també són necessàries inversions en obres d'infraestructura que ens permetin sortir d'una situació conjuntural marcada per Son Tugores amb l'operació *barco*. I que, per tant, amb dessaladores o Sa Costera són obres necessàries i que el que haurem de demanar és que no es retardin les execucions previstes i compromeses. Però la política hidràulica mai no pot ser només infraestructures, hi ha altres qüestions, altres qüestions que no figuren en el pressupost o no d'una manera prou àmplia.

Com a primer punt assenyalam que són necessàries més inversions en terciaris. No podem deixar en mans del Govern de l'Estat, no podem esperar que el Govern de l'Estat ens solucioni totalment el finançament dels terciaris, perquè el Pla de regadius que ens havia d'aportar a aquesta Comunitat Autònoma 13.000 milions per tirar endavant el Pla de terciaris, es retardarà d'entrada, el Pla està paralitzat. Per tant, haurà de ser un esforç que haurà de fer aquest Govern de la Comunitat Autònoma, amb petites inversions, però que haurien de tirar endavant. Però no només pel que fa referència a les inversions, sinó amb actuacions conjuntes, agricultura i medi ambient pel que fa referència a les declaracions de zones especials d'ordenació per reg d'aigües residuals. Tenim una normativa en aquesta comunitat totalment oblidada des de l'any 87 i alhora hem de recordar que aquest Govern no n'ha feta cap, cap declaració de zona especial d'ordenació per a reg amb aigües depurades, les existents les va fer l'Administració de l'Estat. Per tant, una línia que no necessita moltes inversions, sinó posar d'acord molta gent, potser més que recursos econòmics. Per tant, són línies que és necessari treballar-hi.

En segon lloc, hi ha tota una sèrie d'esmenes per les quals demanam, a aquest govern, decisió política en el suport a l'estalvi i a l'ús racional de les aigües. Gasten molt en estudis; hem de recordar que dins l'any que acabam ara, només en convocatòries d'estudis a través del BOCAIB, s'han convocat estudis per valor de 39.900.000 pessetes, i està bé, fer estudis, però alhora que feim estudis no feim altra cosa, i ahir el conseller de Medi Ambient ens deia que el Govern no pot estar paralitzat. Nosaltres li demanam açò, que no es paralitzi per fer estudis, que està molt bé estudiar, però que el llegir ens farà perdre l'escriure i açò, evidentment, creim que és del tot incorrecte; facin estudis, però alhora facin altres actuacions que tampoc no són tan cares, que (...) des de reparacions de les xarxes de distribució, més ajudes als ajuntaments en obres hidràuliques a través dels plans d'obres i serveis enfront de la possibilitat o a la realitat de construir consorcis perquè les ajudes directes mantenim que suposen una major eficiència econòmica de recursos per part dels ajuntaments; estalvi al camp, ordenació de reguius, ajustos tècnics i econòmics per estalviar aigua en els reguius, són qüestions no tan complexes, no tan complicades i que tendrien, creim i estam convençuts, una gran rendibilitat com a mínim social, perquè ajudarien a mantenir aquesta idea d'estalvi en actuacions concretes. Si no, evidentment, moltes vegades els estudis per les grans perspectives de propostes que creen les hem de guardar dins un calaix, perquè no tenim el finançament i, per tant, creim que haurien de fer una política més pràctica, més pragmàtica, més aclarida i anar avançant en aquestes qüestions.

Però, sobretot, hi ha (...) qüestions també de decisió política, que creim que s'haurien de replantejar. Aquí es va aprovar, en aquest parlament, un debat de l'estat de la comunitat -no és el d'enguany, el de l'any 95- que en dos anys el Govern reconduiria el que era l'ús d'aigua bona per reg de camps de golf i que açò ho farien amb un període de dos anys a tots els camps de golf que tinguessin autorització anterior a l'entrada en vigor de la llei, però bé, ens sembla i ens preocupa, al marge de la lentitud que suposen dos anys, ens preocupa que alhora no és que avancin cap a negociar que deixin d'emprar aigua bona, per regar els camps de golf, és que anam a l'enrevés. En el Butlletí de dia 14 de novembre de l'any 96, és a dir, fa quatre dies, el Govern d'aquesta comunitat autònoma encara concedia concessions d'aigua a Son Vida per a reg i mesures contra incendis. Com quedam?, anam envant o anam enrere? Com podem negociar amb un camp de golf si li augmentam les concessions d'aigua bona?, no diu que és per reg del camp del golf, és reg d'instal·lacions, jardins i contra incendis; troben que açò no ho poden fer amb aigua depurada? Són qüestions que més que res són també d'ensenyament i d'imatge pública, i no ho fan, fan la política, a la pràctica, totalment a l'enrevés del que diuen.

I en tercer lloc, i ara acab, bàsicament proposam mesures de gestió, mesures que haurien d'abaratir el cost de la gestió que actualment duen i que creim que ens surt massa cara per la rendibilitat que en treuen. Rebutgen els consorcis, augment de la línia d'ajuts directes en obres hidràuliques, coordinació institucional a través dels consells insulars, òrgans de participació a través de les juntes insulars d'explotació i dissolució de l'Ibasan. Dissolució de l'Ibasan perquè, l'Ibasan, com els altres, són vertaderes infraestructures burocràtiques de pura enginyeria financera que costa, que pagam, i que no responen a les prestacions que es donen. De l'Ibasan hem dit moltes coses, ja n'hem parlat moltíssim, i vostès continuen mantenint aquesta burocràcia immensa que no fa res més que generar pèrdues. L'Ibasan no funciona, no funciona ni per activa ni per passiva, ni tan sols com a empresa, i no ho deim nosaltres, ho diu l'auditoria del 1995, on diuen que, vaja, que hi ha una vertadera incertesa pel que fa a la seva viabilitat, i aquesta és la realitat; imaginin que ni tan sols la Junta d'Aigües avala la totalitat del deute contret per l'Ibasan, la primera vegada que passa, imaginin! Com no hem de dissoldre aquesta empresa?, dissolució que alhora ens costaria 2.620 milions, perquè hi ha un dèficit brutal. Per tant, la veritat és que la gestió ens costa massa per la rendibilitat que n'hem tret.

Són -repetim- una sèrie de mesures i manca, creim, voluntat política d'executar política pròpia en matèria hidràulica, són necessàries inversions, però també és necessari que el Govern faci una política de demostració del fet que vol millorar i racionalitzar aquesta política hidràulica que no fa. Per tant, a més de demanar la dissolució de l'Ibasan, d'Ibaga, tota una sèrie d'esmenes perquè s'activin les principals obres, petites i grosses, que ens ajudarien a millorar la utilització de l'aigua a la nostra comunitat autònoma. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per fixar la posició té la paraula el Sr. Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. De tot aquest conjunt d'esmenes que s'han presentat agrupades, nosaltres no donarem suport a cap d'elles per diversos motius. Depuració terciària; tots els grups han coincidit en presentar esmenes sobre aquesta qüestió, esmenes d'afectació per quantitats importants, però ens topam sempre amb la mateixa qüestió, amb la mateixa dificultat, les disponibilitats són les que són i, en funció d'aquestes el Govern té establertes les seves prioritats, té establertes les seves línies d'actuació i actua en aquest sentit; està en funcionament, està en marxa, el Pla de Reutilització de les aigües tractades, i dins aquest pla es duen a terme importants actuacions.

Vull fer una referència aquí a la qüestió que ha plantejat la Sra. Barceló sobre el sistema de reguiu dels camps de golf; únicament queden avui dos camps de golf a totes les Balears que es reguin amb aigua bona, i crec que en un breu termini de temps no hi haurà cap camp de golf a les Balears que no regui amb aigua depurada. Per tant, crec que açò és un fet important que no es pot falsejar ni dir d'una altra manera, des de la tribuna.

Un grup d'esmenes en les quals coincideixen també tots els grups, PSM, el Grup Socialista i Esquerra Unida, són les relatives a la construcció de la depuradora conjunta de Maó i es Castell; com saben tots vostès existeix un conveni entre les administracions afectades, entre els dos ajuntaments, l'Ajuntament de Maó i l'Ajuntament de Castell, i el Govern, que s'han adquirit els terrenys per ubicar la depuradora i que, fins i tot, tal com ha dit la Sra. Barceló, ha sortit a concurs l'obra corresponent. Per tant, crec que és evident que les passes es donen i, per tant, és innecessari aprovar aquest tipus d'esmenes; en qualsevol cas no serà per la manca de dotació pressupostària, en aquest moment, que no es dugui endavant aquesta obra, s'anirà compassant en funció del període d'execució i dels tràmits que se segueixin en la seva execució.

Altres esmenes que també fan referència a actuacions concretes i puntuals, totes elles iniciades, actuacions en procés d'execució; és un mecanisme que cada any vostès vénen emprant i que nosaltres també cada any ens hi venim oposant, i no perquè no siguin qüestions que tenim plantejades, no pel fons de la qüestió, sinó perquè són esmenes que no aporten res des del moment que el Govern du a terme aquest tipus d'obres i d'actuacions, i aquest any no serà diferent als anteriors i també rebutjarem aquestes esmenes.

Sobre l'esmena 6580, del Grup Parlamentari Socialista, que proposa traspasar als ajuntaments tots els crèdits pressupostaris, saben també que aquestes inversions estan perfectament regulades a la Llei del Cànon de Sanejament i la seva normativa de desenvolupament, que estableix clarament quin és el procediment de gestió de recursos del cànon per part de la Junta d'Aigües i l'Ibasan, significant que en aquest sentit les actuacions de la Junta d'Aigües es duen a terme a través dels mateixos ajuntaments i que l'Ibasan ho fa també mitjançant convenis específics amb els ajuntaments. Per tant, la col·laboració existeix i amb bon resultat.

Respecte a les esmenes a la totalitat de les empreses Ibaga i Ibasan, són debats, són postures que hem tingut ocasió de conèixer cada any, en el debat pressupostari i en altres debats, i jo tampoc no crec que aportaré res amb la meua intervenció. Nosaltres mantenim que aquestes estructures administratives, tot al contrari del que pensa la Sra. Barceló, sí que són efectives, són eficaces, permeten reduir i desburocratitzar moltes de les actuacions, i no tot el contrari, com ha dit el Grup Socialista. Per tant nosaltres, com a mecanismes, com a instruments de gestió de les inversions que, en cada cas, corresponen, creim que són bons instruments, en aquest sentit, i no hem canviat d'opinió pel que fa al seu manteniment i no a la seva supressió.

Per tant, Sr. President, nosaltres, com he dit al principi, no donarem suport a cap de les esmenes parcials i tampoc a les esmenes de totalitat referides a les empreses Ibasan i Ibagua. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam al debat número 15 de globalitat, agrupació dels programes d'altres serveis de benestar comunitari, 4431, 4433, 4434, 4435 i 4436; de direcció i serveis generals, 5112; de recursos hidràulics, 5121; d'ordenació del litoral i ports, 5141 i 5142; i millora del medi natural, 5331.

El Grup Parlamentari Mixt té l'esmena presentada 6825; per fer la seva defensa té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena demana que es dediquin 100 milions de pessetes per al Pla de Residus sòlids urbans de l'illa d'Eivissa, perquè aquest pla de residus està a punt de dur-se endavant, està a punt d'executar-se, ja s'ha contractat a una empresa que ha de dur endavant aquesta gestió; concretament, aquesta empresa ha d'adequar i millorar l'abocador que hi ha a Eivissa que, per cert, no sabem què passarà, perquè sembla que, amb la nova legislació estatal que aviat sortirà, no sé si tindrà molt de sentit mantenir l'abocador, veurem què en farem, després, d'aquest abocador; en qualsevol cas, resulta que per dur endavant aquest pla de gestió de residus el Govern balear no ha destinat ni una pesseta, és a dir, el Govern balear va aprovar el document, li va passar al consell insular i no hi ha dedicat una sola pesseta per dur la gestió endavant.

Per tant, nosaltres pensam que justament ara és un bon moment per dedicar aquesta partida de 100 milions a això, entre altres coses perquè ara s'haurà d'adequar el pla de residus a la legislació estatal que està a punt de sortir i que ha sortit ja ens els mitjans de comunicació i en els quals es diu que els abocadors han de desaparèixer, que s'haurà de reciclar, com a mínim, el 50% dels residus sòlids urbans i seria bo que, en concret, l'illa d'Eivissa que encara no ha començat aquesta gestió del pla de residus, es pugui adaptar a aquesta nova legislació que està a punt de sortir i que, per tant, es pugui ja impulsar d'una manera clara i decidida el reciclatge. Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida hi ha les esmenes 6766, 6804, 6772, 6764, 6765, 6805, 6771, 6803, 6763, 6806 i 6807. Per fer la defensa té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Són esmenes, òbviament, de contingut molt divers; la primera és d'afectació i relativa a un programa específic on es demana reservar 5 milions per a una campanya de preservació del milà reial a l'illa de Menorca, tema que ja va ser objecte d'una iniciativa parlamentària per part d'Esquerra Unida i que nosaltres pensam que ha de tenir el seu corresponent reflex en el pressupost de la Comunitat Autònoma.

La segona és d'increment d'un programa que ja vaig expressar ahir en el debat a la totalitat que per nosaltres està infradotat, que és el foment de la protecció mediambiental, amb 20 milions de pessetes. La tercera esmena és la 6772, és la transferència del Pla Mirall als consells insulars per raons que ja he tingut ocasió d'exposar a l'anterior debat de globalitat en el sentit que són els consells insulars les institucions adients per dur endavant polítiques eficaces i coordinades amb la cooperació municipal; per cert, que l'explicació de l'esmena, textual, està molt trastocada, vol dir això, exactament el que acab d'expressar. La número 6764 és una esmena d'afectació, en la mesura que no sigui admesa d'esmena anterior i, per tant, el Pla Mirall continuï sent executat pel Govern de la Comunitat Autònoma; hi ha dues afectacions que ens semblen interessants, una de revitalització del casc antic d'Alaior, en hores baixes en funció del desenvolupament de la xarxa viària de l'illa de Menorca, i de dinamització, també, de Ferreries, en el sentit que es compleixin les previsions o es recuperin les previsions ja abandonades de l'operació territorial integrada, també com a esmena d'afectació.

La següent, la 6805, és una esmena que el que fa és una aportació de 100 milions de pessetes a allò que també vaig assenyalar ahir com un objectiu estratègic en matèria energètica, que és el foment de l'estalvi i de les energies alternatives. La següent, la 6771 i la següent de la següent, és a dir la 6803, van en un mateix sentit, es refereixen a residus i el que fan és, una, afectar un dels programes establerts, el 4435, foment de programes de reciclatge i compostatge, i l'altra, de substitució, el que fa és incorporar, encara, 600 milions més a fomentar aquestes polítiques de reciclatge i compostatge que a les nostres illes estan en un desenvolupament extraordinàriament incipient, quan -molt ràpidament- sembla ser que fins i tot disposicions legals ens obligaran a adquirir uns estàndards infinitament superiors a aquells que ara mateix estan gestionant-ser per part de les institucions -insistesc- de la nostra comunitat.

La següent esmena, la 6763, és d'afectació i significa reservar un crèdit de 20 milions de pessetes per a inversions (...) naturals a (...) de l'albufera del Grau. La 6806 és un increment de les transferències a Sefobasa o, evidentment, l'organisme que l'hagi de substituir, per la gestió de parcs naturals, àrees recreatives i finques públiques i també millorar la dotació d'aquesta empresa o de l'institut que la substitueixi per a la protecció i defensa del medi natural, és la següent i darrera de les esmenes, és a dir, la 6807. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM hi ha les esmenes 6264, 6372, 6265, 6362, 6361, 6322, 6331, 6371, 6332, 6318, 6320, 6321 i 6319. Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Començant per la primera d'aquest bloc sobre el Pla Mirall també demanem que se continuï la gestió d'aquesta alíquota part de la Conselleria de Medi Ambient que du el Pla Mirall cap als consells insulars. El nostre grup voldria que no se'ns mal entengués; els objectius del Pla Mirall els considerem interessants, importants, que s'han d'assolir; el que succeeix és que no considerem que estigui ben instrumentat, ni xapat en diverses conselleries la dificultat de seguiment i, sobretot, perquè determinades actuacions, si es fessin a través dels consells insulars, creim que tendrien un efecte multiplicador en altres línies ja existents, mentre que així el que passa és que el tenen de divisor, que té un gran problema, fins i tot en els ajuntaments, d'acudir a totes les sol·licituds. Parlem, és un altre cas, el tema de les façanes, que gairebé hi ha una competència entre plans.

De totes maneres, si no s'aprova aquesta esmena, i hi tenim poques esperances, tenim dues altres esmenes d'afectació respecte d'aquest Pla Mirall. Es refereixen a recuperar aquelles OTI, aquelles operacions territorials integrades que havien de ser la panacea d'una sèrie de municipis quan aquell altre programa operatiu, el Foner II, havia d'aterrar i havia de solucionar tants i tants de problemes. Ara el Foner II continua existint, s'ha mesclat dins el Pla Mirall, està dins el Pla Mestral, està dins mitja dotzena més de plans, però resulta que no solucionarà cap dels problemes que havia de resoldre. Nosaltres proposam que a Ferreries, que a Artà es faci alguna cosa. No es podem crear expectatives d'una manera tant alegre a municipis per llavors no fer-hi res. Com ens deia el conseller, això ha quedat en una filosofia, ens deia el Sr. Mariano Socías, i no és una filosofia, el que volem, sinó feines concretes i efectives.

A la 6362 i 6361 demanem el suport al foment i a l'estalvi energètic per part dels ajuntaments i dels particulars. Hi ha una sensibilitat creixent per part dels ajuntaments en aquest sentit i creim que al conselleria ha de ser receptiva i li hauria de donar suport. Confiam que ben aviat rebran sol·licituds de plans que ens agradaria que hi fossin receptius, també a nivell d'actuacions ambicioses d'avantguarda en energies alternatives.

En el tema de residus sòlids demanem una empenta a la recollida selectiva. Si realment es creuen aquestes *ratios* tan ambicioses de la Sra. Tocino, que ens ha fet empegueir una miqueta o empal·lidir, als altres, quan parla del 50%, un repte que, el Sr. Balanzat, no l'hem vist al BOE, són declaracions de diari; veurem què passarà, el PP és el PP, vostè no ho oblidí, maldament hi hagi una ministra de Medi Ambient, veurem en què queda tot aquest embolicat. Si n'hem de treure clarícia del que ha passat en aquesta illa o en aquestes illes, poques esperances. De totes maneres confiem que sigui esclava, com a mínim, de les seves declaracions i vagin per aquí els tirs. Nosaltres el repte el volem; si el Govern també recull el repte aprovarà aquesta esmena, perquè sense recollida selectiva ambiciosa a nivells industrials, a nivells importants i no als nivells voluntariosos que tenim en aquests moments de parcs verds, no podrem tirar endavant i no podrem recollir aquest repte, hauré de pagar moltes multes.

La 6331 recorda el compromís de millores en els torrents, concretament en el de Cala Major; si aquesta s'ha de fer amb un conveni, ho ha de fer l'Estat, malament rai; nosaltres creim que la fórmula adient és precisament que els doblers arribin al Govern balear i sigui el Govern balear que executi aquestes mesures, que és el que coneix el territori, que és el que coneix el país i que és el que hauria de fer-ho, i no venir gent de Madrid i continuar mantenint administracions perifèriques. Sigui com sigui, el que ens interessa, òbviament, en el fons, és que s'arregli el torrent de Cala Major més que no qui ho farà.

La 6371 presenta un increment de recursos finalistes del Govern als plans d'obres i serveis dels consells insulars. Segurament són dels pocs recursos finalistes que el nostre grup manté, fins i tot -s'ha dit en urbanisme- nosaltres els hem col·locat com a recursos no finalistes, que es donin els doblers als consells insulars perquè els gastin en el que vulguin. Ara, aquests en el pla d'obres, per les xarxes de sanejament, per les taxes obsoletes, per les separatives, creim que sí que haurien de ser finalistes però haurien d'anar als consells insulars, no quedar congelada, com fins ara tenim des de l'any 89, congelada l'aportació del Govern.

La 6332 pretén una inversió de 20 milions en es Carnatge. Creim que el Govern ha de ser sensible al fet de la capitalitat de Palma de Mallorca i, per tant, ajudar en les seves infraestructures; en el nostre cas demanem aquesta inversió, aquesta ajuda per es Carnatge.

En matèria forestal demanem un increment de la guarderia forestal i una ajuda a les associacions de defensa forestal. Per altra banda, creim molt important aquest treball de les entitats conservacionistes en la seva aportació a la sensibilització de la població però també en actuacions concretes, i demanem una ajuda a aquestes entitats, una ajuda modesta de 20 milions de pessetes que creim que l'han merescuda amb escreix.

I per últim una esmena, la 6321, que proposa una actuació per recollir els olis usats a les embarcacions. Confiam que alguna d'aquestes esmenes rebrà el suport del Govern si realment hi ha cap redreçament en matèria mediambiental. Hi havia moltes promeses, hi havia una idea del post-canyellisme en matèria mediambiental i el que veim és una continuïtat escandalosa i que estam ancorats dins una gran insensibilitat mediambiental. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha presentades les esmenes 6512, 6619, 6560, 6561, 6632, 6617, 6565, 6567, 6570, 6564, 6563, 6566, 6620, 6616, 6562, 6629, 6628, 6569, 6574, 6539, 6575, 6576, 6625, 6571, 6572, 6573, 6621, 6577 i 6568. Per fer la defensa té la paraula la seva portaveu Sra. Miriam Muñoz.

LA SRA. MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

(...) señoras diputadas, señores diputados. El primer grupo de enmiendas toca uno de los puntos flacos del *Govern* y se refiere a la política medioambiental. Con la creación de la Conselleria de Medio Ambiente llegamos a pensar que se daría un impulso a los temas más urgentes, pero una vez más el *Govern* ha utilizado el medio ambiente para su publicidad e imagen, y a nadie le importaría si se tradujese en hechos reales.

Son numerosas las carencias del presupuesto de la Conselleria de Medio Ambiente. Por eso hemos presentado las enmiendas que consideramos más oportunas por su importancia o urgencia, como puede ser la restitución de canteras y vertederos, la gestión de residuos en Formentera, la necesidad de un plan de residuos especiales para evitar impactos ambientales, fomentar la recuperación y el reciclaje, promocionar el uso de las energías alternativas, poner los medios para un uso racional del agua y un largo etcétera.

Hay que reconocer que sí que hay alguna novedad en la Conselleria de Medio Ambiente: ahora no todo son excusas; al contrario, hay voluntad de colaborar en actuaciones medioambientales; un ejemplo puede ser la restitución de canteras y vertederos, pero por mucha voluntad que se tenga, si no hay una previsión presupuestaria no sirve de nada. Otro ejemplo, y sólo es uno de tantos, es el apoyo económico al programa Menorca reserva de la Biosfera; no se niega directamente pero tampoco está reflejado en los presupuestos.

En cuanto a puertos, dada la importancia del transporte marítimo, se debería invertir tanto en infraestructuras como en la elaboración del plan integral de uso de los puertos, mencionar la necesidad de mejoras en los puertos de Sóller, Ciutadella, construcción de la estación marítima de Sant Antoni. No se pueden poner como excusa limitaciones presupuestarias cuando lo que se recauda en concepto de (...) portuarias es más de lo que se invierte en infraestructuras y servicios. Tampoco se puede abusar de la fácil excusa de que hay gestiones iniciadas que luego se quedan en nada, y no es augurar el futuro, sino recordar que compromisos hechos por el *Govern* para este año y otros años anteriores, una vez más tendrán que esperar mejores tiempos o mejores gobiernos.

De las enmiendas del programa de dinamización del territorio debemos destacar la que propone las transferencias de la partida del plan *Mirall* a los *consells insulars*, ya que son inversiones de cooperación municipal. Ya es hora de acabar con la nostalgia de las competencias perdidas y dejar que los *consells* las asuman sin interferencias del *Govern*.

Por último, también queremos destacar una enmienda que propone que se solucione el drenaje de las aguas pluviales en Ibiza. Insistimos que aunque parezca increíble hay veces que el agua, y no precisamente limpia, llega hasta por encima del tobillo, y estamos hablando de calles urbanizadas. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per fixar la posició, Sr. Juaneda té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, un grup d'esmenes, en primer lloc, relatives a la continuïtat dels programes OTI, dels programes d'operacions territorials integrades, en el qual proposen la seva continuïtat o l'afectació de quantitats concretes a diferents municipis; sobre aquesta qüestió la postura del nostre grup i del Govern és clara: les actuacions que fins ara es preveïen dins els programes OTI quedaran, a partir d'ara, incloses dins el Pla Mirall que recull bàsicament l'esperit d'aquell tipus d'accions, en el marc del programes OTI s'han executat diversos projectes, se n'estan finalitzant d'altres i els que es presentin a partir d'ara es podran tramitar a través del Pla Mirall en les seves diferents modalitats o línies tal com vénen regulades al Decret 184/1996, inversions que permetran aconseguir els objectius que es plantejaven als programes OTI, inversions productives i de dinamització econòmica dels municipis.

Pretenen també, les esmenes 6372 del PSM, la 6560 del Grup Socialista i la 6772 d'Esquerra Unida que es transfereixi la dotació del Pla Mirall, els 241 milions de pessetes als consells insulars, donar suport, creim nosaltres, a aquestes esmenes, seria com negar que el Govern té alguna cosa a dir dins aquest pla, de fet és qui l'ha impulsat i creim que és una bona fórmula de cooperació entre les administracions que donarà molts bons resultats. Nosaltres entenem que les aportacions del Govern complementen les aportacions d'altres administracions i dels agents privats que s'acullen al pla i que són actuacions conjuntes que en molts de casos seran executades per les administracions proposants, en cap cas no hi ha línies que competin amb altres actuacions dels consells o dels ajuntaments, sinó que es podran dur conjuntament, són actuacions que es complementen una amb l'altra i es podran plantejar d'una forma conjunta per rendibilitzar també els recursos.

Hi ha un seguit d'esmenes que fan referència al foment de l'estalvi energètic, les energies alternatives, s'ha de dir en aquest sentit que aquestes actuacions estan i es troben entre les prioritats de la Conselleria, estan recollides al seu pressupost, amb les corresponents dotacions econòmiques i pressupostàries, tal com va exposar clarament el conseller tant a la seva compareixença a la comissió com ahir mateix al debat de totalitat. Una vegada més, idò, s'insisteix en mesures que ja contempla el Govern i, per tant, no es poden tampoc acceptar aquestes esmenes, a part que en alguns casos, també, les baixes són absolutament inviables i inassumibles en aquests pressuposts.

L'esmena 6805 d'Esquerra Unida proposa donar de baixa 100 milions a una partida de la Conselleria de Foment, la destinada al pagament d'expropiacions i nosaltres açò no ho podem acceptar, no es poden incomplir els compromisos adquirits pel Govern, per tant tampoc no pot tenir el nostre vot favorable. La 6361 pateix també un defecte formal i és que es pretenen afectar 200 milions a la promoció d'energies alternatives a un programa que en la seva totalitat només en disposa de 160, açò és una qüestió que té aquest defecte, aquest error, i tampoc pot ser aprovada en cap cas.

Sobre residus també es presenten moltes esmenes, esmenes en molts de casos oportunistes, poc fonamentades, ahir ho va deixar ben clar el conseller i jo no reiteraré tota aquesta argumentació, perquè crec que no hi afegiria res i són clares les posicions respecte d'aquest tema.

Nosaltres mantenim, per tant, les nostres postures i també, com dic, votarem en contra d'aquest grups d'esmenes.

L'esmena 6562, del Grup Socialista, sobre el desenvolupament del programa a Menorca reserva de la biosfera, dir que saben vostès perfectament que aquest fet, la declaració implica tots els sectors, totes les activitats i disciplines i no és una qüestió tancada i únicament mediambiental, és, per tant, un programa en el qual poden col·laborar totes les conselleries del Govern i així es fa, és important que les actuacions del Govern es realitzin en el marc que defineix els principis inspiradors de la declaració, i així és en moltes i diverses matèries. Per tant, afectar ara una partida concreta a aquesta finalitat no respon a les necessitats reals.

En les esmenes relatives a millora de la xarxa en la distribució d'aigua i d'execució de projectes concrets, ens trobam també davant actuacions previstes, en altres casos són actuacions que no són ben bé competència del Govern, sinó que són competència municipal, no obstant açò quant al conveni anual per import de 300 milions que s'assignen als consells insulars per a obres hidràuliques, dir que aquesta és la disponibilitat que hi ha i que es permet atendre suficientment totes les demandes que es produeixen.

Després hi ha també una sèrie d'esmenes sobre actuacions concretes en infraestructures portuàries, actuacions que d'una manera o altra estan projectades, que es porten a terme, la conselleria té les seves prioritats fixades i he de dir que més de 360 milions de pessetes a aquesta finalitat, i aquesta és la quantitat que hi ha pressupostada i no es pot incrementar. També ens agradaria a nosaltres destinar-hi més recursos, però no és possible.

Les esmenes relatives a la millora del medi natural tampoc no tindran el nostre suport per diferents motius concurrents també en altres debats, per les baixes que es proposen, per la manca de ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí, acab, Sr. President. Per la manca d'alternatives a les actuacions a què renuncia, pel fet que són qüestions que ha de fixar el Govern d'acord amb les propostes que es presentin i amb les prioritats que s'estableixin, en cada cas, també, no donarem suport a aquest grup d'esmenes i, per tant, tal com he argumentat, a cap de les esmenes agrupades en aquest punt no hi votarem a favor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam al debat número 16 de totalitat, secció 16, Conselleria de Funció Pública, hi ha una esmena presentada per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. La nostra esmena a la totalitat ve un poc motivada que durant l'any 94, tant l'administració com els sindicats varen coincidir en la necessitat d'obrir un procés que aprofundís en la modernització de l'administració pública, fent-se necessari definir un nou model de funció pública que es fonamenti en la carrera administrativa i en un major grau de professionalització per aconseguir una major eficàcia, eficiència i qualitat dels serveis de l'administració. Per aconseguir aquests objectius, l'administració i els sindicats varen arribar a un acord el juny del 95 sobre condicions de treballs dins la funció pública, amb una ampla relació de matèries que havien de tenir vigència durant el període 1995-1997. Tot això havia d'acabar amb un projecte d'estatut de la funció pública, no hi trobam dins aquests pressuposts de la Conselleria de la Funció Pública i Interior, la intenció de mantenir i complir aquells acords amb mesures concretes que afecten la carrera i la promoció dels funcionaris, no hi trobam un impuls i una ordenació clara i transparent per al procés de funcionarització, ni moltes altres matèries que es contemplaven dins aquells acords. No es concreten clarament les mesures que afecten la carrera i promoció del funcionari amb uns criteris clars a la política d'ocupació. Un altre tema que ens preocupa molt al nostre grup i que ja hem esmentat en altres intervencions i s'ha discutit, és la no convocatòria clara de l'oferta pública d'ocupació tal com estableix la legislació vigent, evitant la tecnificació de l'ocupació temporal o interina que ens du a una precarització exagerada de l'ocupació, a una part veim, dins el pressupost, que es vol fer l'oferta pública, i a l'altra, veim que aquesta no es farà, aleshores davant aquestes inconcrecions nosaltres no veim clar que es vulgui fer. Just per aquest fet ja es justifica per al nostre grup aquesta esmena a la totalitat.

No podem deixar de fer esment, una vegada més, al que pot suposar no complir aquells acords que he dit al principi quant a les retribucions del personal funcionari, com ja hem intentat fer amb altres esmenes. No contemplar dins el pressupost del 1997 l'increment de les retribucions amb un creixement de l'IPC com estava contingut als referits acords, suposa una agressió a tots els empleats públics que el nostre grup no pot deixar de denunciar, ja que sens dubte aquest fet deteriorarà la qualitat dels serveis i administracions públiques, repercutint en les condicions de vida del conjunt de ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Volem denunciar també les (...) del capital humà per mor de la discrecionalitat dels canvis, per l'absència de mecanismes de promoció interna diferents a l'amiguisme i al clientelisme, el Grup Nacionalista-PSM voldria trobar dins aquest pressupost una regularització per harmonitzar els sistemes de promoció interna que afavoreixin la motivació, l'experiència, el creixement i el desenvolupament personal i professional dels empleats públics.

Ens preocupa també trobar una reducció del programa del servei de protecció civil si hem de realitzar els objectius i activitats previstes que molt difícilment es podran dur a terme amb aquest pressupost. Creim també, com ja vàrem manifestar a la comissió, que és una contradicció més afegir un programa d'activitats classificades quan aquestes transferències estan transferides als consells insulars.

Ens preocupa també la reducció del capítol 4 quant a protecció de menors, ens preocupa que no es concretin molt més la qüestió de formació del personal, principalment en temes que el nostre grup ve manifestant la seva preocupació com és el compliment de la Llei de normalització lingüística, aconseguir que tots els empleats nostres, els empleats públics d'aquesta comunitat autònoma dominin perfectament la llengua catalana.

Per totes aquestes coses, com dic, i principalment per aquests dos punts importants d'incompliments d'aquests acords que per a nosaltres estan vigents, és per tot això que feim aquesta esmena a la totalitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Funció Pública, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCÍO PÚBLICA I INTERIOR (José Antonio Berastain i Díez):

Buenos días, Sr. Presidente. En primer lugar, es Función Pública e Interior, lo digo para constancia en acta de la Cámara, que es Función Pública e Interior, me canso todos los días de repetirlo y aun así no entra.

Sr. Sansó, tengo que decirle que ha dicho muchas cosas, pero todas completamente imprecisas. Vamos a ver, las normas tributarias como las normas funcionariales, en su inmensa mayoría son de carácter básico, y por tanto no están sujetas a la decisión gubernamental del Gobierno autonómico en cada caso. Tengo que decirle que la Conselleria de Función Pública e Interior se encontró en un momento dado con la legislación básica, como es lógico, la desarrolló, la Ley de función pública autonómica, y a partir de ahí hemos estructurado, y usted habla de seguridad jurídica, y tengo que decirle que todas las situaciones personales están previstas en el conjunto de reglamentos aprobados, y usted tiene además el texto que hemos publicado, reglamento de ingreso, donde la seguridad jurídica está garantizada. La administración socialista nunca había hecho unas oposiciones por sorteo de temario, nunca había hecho los exámenes anónimos, la administración autonómica ha llegado a recibir incluso, que es excepcional, por la actitud del sindicato en concreto, la felicitación de Comisiones Obreras en un concurso de traslado, donde los baremos y parámetros han sido completamente objetivos, donde no ha habido ninguna impugnación, quiero decirle que usted está haciendo una enmienda a la totalidad en el departamento de Función Pública e Interior y está hablando de una serie de circunstancias que no se corresponden con la realidad. Tenemos una legislación aplicable, tenemos unos reglamentos que lo desarrollan, ninguna administración autonómica tiene seis reglamentos que desarrollan su ley de función pública, reglamento de ingresos de provisión, que son precisamente los que regulan y garantizan el acceso a la función pública y dentro de ese acceso el paso posterior a distintas jefaturas.

Por tanto tengo que recordarle y sugerirle la lectura del reglamento, remitir al último concurso e invitarle al siguiente que en enero se convocará, porque voy a contestar cada una de las afirmaciones que ha hecho usted, y verá usted que los parámetros son completamente objetivos, que fruto de un concurso de traslados donde se mueven 300 personas no hay impugnaciones y donde los sindicatos, en la mesa general de negociación que se reúnen todas las semanas, donde hay diálogo, a pesar de que digamos aquí que no hay diálogo, ahí están las actas con los acuerdos favorables y posterior acuerdo del Consejo de Gobierno ratificando los acuerdos de las mesas sectoriales y de las paritarias y de la propia mesa de negociación, distintos foros de debate, todo va saliendo con acuerdo y consenso.

Usted está haciendo una enmienda a la totalidad y yo no entiendo por qué, porque las normas se están cumpliendo, se están desarrollando, se están aplicando correctamente y, le voy a contestar ya puntualmente a las afirmaciones.

Congelación salarial. Norma básica del Estado, todos, de corazón queremos un incremento retributivo, claro que sí, pero hay una norma básica que impera para todos, no nos la podemos saltar, hemos de cumplirla. La legislación se cumple.

Incremento cero, lamentablemente sí, incremento cero.

Oferta pública de empleo, el Estado en sus normas básicas la limita al 25%, el Gobierno de la Comunidad Autónoma, con los presupuestos del Estado aprobados, siendo norma básica, ¿qué vamos a hacer?, muy sencillo, en enero, concurso público que no hay ningún problema, concurso público interno con unos parámetros básicamente idénticos o mejorados de la última vez, que no tuvieron ningún problema ni ninguna impugnación y no habrá ningún problema en este sentido, concurso y posterior oferta pública de empleo en los parámetros de la legislación estatal, porque es norma básica, no nos la podemos saltar, no podemos convocar una oferta pública de empleo del cien por cien y que luego resulte que haya una impugnación y tengamos que declarar nulo de pleno derecho, con indemnizaciones a los perjudicados, si nos hemos salido de esa norma.

Y ya por concretar afirmaciones concretas, decirle que, por ejemplo, ha puesto varios ejemplos, protección civil tiene un 15% menos de presupuesto, bueno, después de hacer una crítica general a la sección, sí efectivamente tiene un 15% menos, pero tengo que decirle que las partidas de protección civil son importantes, que tienen un 15% menos, pero que la competencia en protección civil es estrictamente municipal y, en todo caso, recaería en el consell insular y nunca en el Gobierno de la Comunidad Autónoma, la Comunidad Autónoma ha dispensado un conjunto de medios para tender a ese servicio, pero le recuerdo que la protección civil es del ámbito municipal, no del ámbito autonómico, no obstante para cubrir las deficiencias que se puedan cubrir en el ámbito municipal, el Gobierno de la Comunidad Autónoma tiene unas partidas y unos vehículos, los vehículos que circulan por ahí, ocho en concreto de protección civil, no son del Gobierno de la Nación ni de los ayuntamientos, son de la Comunidad Autónoma, los especialistas que hacen los rescates en todas estas pérdidas que se están produciendo en el Torrent de Pareis y otros sitios, son funcionarios y personal de la Comunidad Autónoma, no se confundan ustedes, que no nos los mandan de Madrid ni nos los mandan de ningún ayuntamiento, es el Gobierno, el Gobierno balear el que lo hace, el que hace ese trabajo, un 15% menos, sí, es ahorrar un poco, es escasez de recursos, estirar un poco, pero prestación de servicios exactamente idéntica, los mismos medios, las mismas personas y las mismas horas de trabajo dedicadas al servicio público.

Ha puesto otros ejemplos, protección del menor, justamente éste es un capítulo que sufre incremento en relación al año pasado, creo que o usted no lo ha sabido leer bien o yo no lo he sabido leer bien, pero el tema de menores tiene un incremento del 3'5% a diferencia de las otras partidas que se reducen un 15, lo digo porque eso conviene mirarlo.

Formación, está funcionando correctamente, las partidas son pequeñas pero suficientes, suficientes teniendo en cuenta la colaboración de otras entidades, el Inap, el Instituto europeo de formación, la Felip, ayuntamientos, Delegación de Gobierno, esos 14 millones de pesetas se convierten en 60, fruto de la colaboración de todas las instituciones, porque no se olvide que el Instituto balear de administración pública dispensa formación, no solamente a los funcionarios autonómicos, que con eso hubiéramos cumplido en nuestras responsabilidades, dispensa formación a todo el personal que sirve en las distintas administraciones del ámbito de la Comunidad Autónoma balear, nos hemos extendido porque creemos que era nuestro deber, y hay que reconocer que todas las instituciones que se benefician de esa formación participan económicamente de los proyectos formativos y en lo económico, también. Por tanto, no veo ningún problema.

Normalización lingüística. Modificación del artículo 45, decreto que regula en el acceso a unos niveles de catalán progresivos, que van hasta el 99, próximamente en el ámbito del concurso, ya verán ustedes, las remisiones que ahí vamos a contener, y por otra parte la enmienda a la totalidad supongo que es ..., la verdad es que la réplica que ha hecho usted, por lo que me ha dicho no sé exactamente por qué la enmienda a la totalidad, no sé si es la denominación de la conselleria, a lo mejor preferiría "administración pública", pero por lo que usted me ha dicho ...

Interinos, interinos, 176 sobre 3.000, tampoco es tanto, voluntad de hacer oferta pública de empleo, voluntad reiterada de hacer unos tribunales, sorteo de temarios, sobres sellados, firma del tribunal, exámenes sin personalizar y control total. Por cierto, la última oferta pública de empleo ningún problema tampoco, justamente otras administraciones no populares son las que han hecho y han emulado procesos selectivos completos, la administración autonómica, en lo contencioso muy pocos problemas, últimamente uno muy pequeño, se impugnaba por un asunto y ha salido por otro que sería más que discutible si hubiera una instancia superior que seguramente rectificar un tema que no se plantea en lo jurisdiccional, es un poco singular, pero bueno, no tenemos grandes problemas y estamos en un proceso de clara transparencia en todo el tema funcional.

Por tanto, espero que en la réplica usted me explique, a ver si lo entiendo, por qué hace una enmienda a la totalidad, porque la verdad es que por lo que usted ha dicho no logro captar bien porque lo enmiendan. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Sansó, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, si no entrassin vostès en tantes contradiccions, tal vegada ens haguessin evitat aquesta esmena de totalitat. A la llei d'acompanyament ens diu que no es convocaran proves selectives d'ingrés ni es realitzarà concurs de trasllat entre tot el personal de la Comunitat Autònoma. Clar, just això, per a nosaltres, el fet que no es digui clarament que dins l'any 97 la Comunitat Autònoma farà l'oferta d'ocupació pública, just per aquest fet, i li he dit, per a nosaltres ja això equivalia a fer una esmena a la totalitat, perquè entenem que és un fet molt important que no podem deixar d'esmenar. En aquest sentit, no entraré ara a una brega amb vostè referent a veure si compleixen o no, jo crec que no, el nostre grup creu que realment, i en base, li ho he dit, en base a uns acords firmats, creim que no es fa amb tota la claredat, principalment, i li he anomenat un parell de temes, el tema de la funcionarització, la trobam també, però li he de dir que també la trobam molt amagada, no la trobam en un sentit molt clar i transparent com desitjaríem, sinó que sembla que es vol passar amb unes proves molt selectives cap al personal laboral, cap al funcionariat i no crec que sigui aquest el camí que ens convendria a tots.

En aquest sentit, jo li he dit principalment que ve donat per una sèrie de contradiccions, que hi tornaré a fer esment, en el sentit que quan el Govern de l'Estat va anunciar la congelació salarial, vostè, Sr. Conseller, va ser dels primers que va fer manifestacions en contra d'aquesta congelació salarial. Aleshores, jo no sé si aquesta era la seva opinió, que llavors el Grup Popular li ha fet canviar, perquè no és el mateix que governin vostès també a Madrid o que hi governin uns altres, en aquest sentit, si és perquè el seu grup l'ha fet canviar, la nostra esmena a la totalitat almanco vol donar suport a aquelles manifestacions que vostè va fer, i així com altres comunitats autònomes s'han atrevit a anar més enfora i a posar dins els seus pressuposts aquest increment de l'IPC, com així ho havien contemplat aquells pactes, nosaltres el que demanàvem i demanem, i continuem demanant és que aquesta comunitat autònoma sigui valenta i digui clarament que és ella la que ha de negociar amb els sindicats, la que ha de negociar amb els seus empleats públics aquest increment, i que no li diguin des de l'Estat, una vegada més, el que han de fer. I, en aquest sentit, nosaltres l'únic que férem és pensar en les seves declaracions i apuntar-nos a elles.

No entraré tampoc en matisos, és ver que certs capítols, es poden incrementar en menors, jo he dit que al capítol 4 veim una reducció, i ens preocupava, igualment li he dit el de les activitats classificades, jo crec que si feim transferències als consells insulars, han de ser totals, no han de doblar, com ja hem dit moltes vegades aquí dins la doble administració, que la gent no arribarà a saber molt bé on ha d'anar, i, per totes aquestes coses, però principalment, i li ho torn a repetir, principalment perquè el nostre grup considera que s'incompleixen aquells acords famosos que li he dit que a un moment determinat varen firmar i que per al 97, per a nosaltres, estan vigents, crec que s'estan incomplint uns certs temes importants i just per això es requeria aquesta esmena a la totalitat que és el que hem fet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol tornar a intervenir, Sr. Conseller? Té la paraula, Sr. Conseller de la Funció Pública i Interior.

EL SR. CONSELLER DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (José Antonio Berastain i Díez):

Sí, muchas gracias. Fíjese, Sr. Sansó, si será claro, concurso público sí, rotundamente, en enero. Oferta pública, no, pero es que usted ha leído la mitad del texto del artículo, dice que se suspende la oferta pública de empleo, salvo acuerdo del Consejo de Gobierno, es que claro, usted no lee el segundo párrafo, y hay un segundo párrafo en ese artículo, por eso vamos a ser claros y resumamos. Oferta pública de empleo, sí, resultante del concurso en la proporción estatal, hay un artículo que dice que se suspende la oferta pública de empleo, pero también dice que el Gobierno de la Comunidad Autónoma podrá convocar dicha oferta pública. Intención del Gobierno: concurso público en enero, resultante del concurso público, si la Ley de presupuestos se aprueba con el 25%, el Gobierno tiene intención de hacer la oferta pública de empleo en torno al 25% señalado en la limitación estatal, porque hay un respeto a la norma básica.

Incrementos retributivos. Insisto, todos queríamos incremento retributivo, pero la disciplina legislativa impera aquí y si las normas básicas estatales dicen que no puede haber oferta pública de empleo, queriendo todos oferta pública de empleo, todo el Gobierno, no yo, todo el mundo queríamos oferta pública, porque considerábamos que el trabajador tiene que estar bien pagado, pero la normativa legal nos obliga a sacrificarnos nuevamente y nos sacrificamos todos aun a sabiendas que lo ideal sería incrementar, ¿quién lo discute a esto?, yo creo que nadie. Por tanto este tema está claro: concurso sí, oferta pública sí en las limitaciones públicas. Incrementos cero, desgraciadamente, pero cero porque hay una disciplina legislativa que respetar.

Acuerdos sindicales, también, el próximo día 27 se firma la convocatoria de la funcionarización, quiero decir que los laborales fijos de menores, de hospitales, la mesa de negociación ya tiene acordado y concordado y posiblemente el día 27 se firmará el proceso de funcionarización, que lo preveía el convenio colectivo y que nosotros lo vamos a respetar. Lo que pasa es que los acuerdos sindicales no salen de la noche a la mañana, un convenio colectivo tarda catorce meses en negociarse, discutirse y consensuarse, y este tema de la funcionarización, justamente el día 27 parece que culmina el proceso y habrá la convocatoria, porque aquí la dificultad no está en pasar de laborales a funcionarios, sino con qué requisitos se pasa a funcionarios siendo laborales, que éste es el quid de la cuestión. Y este proceso finaliza, como digo el próximo día 27, en este período vacacional para algunos, en el ámbito de la Función Pública e Interior será motivo de concreción de temas importantes, concretamente en qué parámetros vamos a producir la funcionarización de los laborales, concretamente en el área de menores y en el área de hospitales. Hubo un tema pendiente, previsto en el convenio colectivo, y que tendrá aplicación práctica el próximo día 27. Por tanto, acuerdos sindicales, sí, pero no significa acordarlo hoy y cumplirlo mañana, significa negociar en qué condiciones y consensuar, y nosotros consensuamos el tiempo que necesitamos, y necesitamos catorce meses en un convenio y es lo que hemos empleado, y hemos empleado equis tiempo en este proceso de funcionarización y también lo vamos a emplear, no vamos a tener prisa, porque tener prisa es perjudicar derechos y renunciar a deberes que tenemos como administración y desde luego no podemos hacerlo porque estamos marcando las pautas de futuro. Acordar determinadas condiciones de trabajo hoy implica que cuando vengan 9.000 funcionarios del MEC, puedan colapsar la administración, por eso cada medida que tomamos, incluido el tema Inserco con plazos paulatinos en cuanto a incrementos de homologación tiene su justificación en pasos posteriores de 9.000 funcionarios. Todo esto es un diseño pausado y no precipitado. Y acuerdos sí, pero acuerdos en un trámite de negociación equilibrada y temporalmente bien pactada al objeto de que no haya precisamente equivocaciones.

Y en tema de actividades clasificadas que usted ha invocado, le tengo que decir que hay determinadas materias que no han pasado al consell insular, eso en la comisión se explicó, y con mucho gusto podemos volver a insistir en ello. Pero bueno, fundamentalmente el tema acuerdos sindicales, funcionarización, congelación salarial, oferta pública de empleo, reiteramos la voluntad del Gobierno, en los parámetros de legislación estatal, no nos olvidemos, y concurso público de empleo, ya negociados, justamente están, mire, en el boletín 151, fíjese usted si tiene el Gobierno voluntad de convocar oferta pública de empleo, que se han publicado los programas, que tampoco hemos inventado nada, son los antiguos actualizados. Usted, si coge el 151, creo que es, o el 152, verá usted publicados ya los programas de oposiciones, ¿por qué?, porque hay 500 personas que están trabajando para preparar las oposiciones y pedían, con lógica cuál serán los parámetros para examinarse, y hemos dicho, "mire usted, lo antiguo actualizado", porque no vamos a inventar la pólvora, los temarios son básicamente los mismos, se meten las nuevas innovaciones legislativas que ha habido y se aplican en el temario. Entonces, voluntad del Gobierno, claro que sí, porque los opositores están yendo a academias y quieren seguridad jurídica y precisamente hemos dispensado el programa de

oposiciones de todos los cuerpos de la Administración General, y los facultativos comunes, usted lo verá en ese boletín, de tal forma que en septiembre o en octubre, si todo va bien, hay el consenso necesario, la administración autonómica convocará la oferta pública de empleo en las limitaciones estatales del 25%, y el opositor ya sabe con antelación suficiente que temarios, normas reguladoras, por supuesto que sí, sorteo, anonimato y todas esas cosas, todo eso está ahí y, por tanto, el funcionario y el aspirante a funcionario nada tiene que temer de este Gobierno en el sentido que sus derechos están mucho más preservados que en otras administraciones, y desde luego, nosotros, creo que por el volumen de conflictividad no tenemos grandes problemas y, si ustedes preguntan, en la esfera privada, no en la esfera pública, el grado de consenso sindical en la administración, es bastante bueno, lógicamente, de cara a los medios de comunicación el folklore aumenta, pero cuando hay una negociación y un cara a cara en la mesa, sin grandes descubrimientos allí, la verdad es que hay un buen dialogo, un dialogo continuado. La mesa general de negociación se reúne permanentemente, la paritaria igualmente. Están saliendo muchos temas. Fíjense ustedes en el próximo consejo de gobierno del sábado, los acuerdos que se van a tomar, se finaliza la homologación de los funcionarios del Estado que están en Administración autonómica, el antiguo ESMAC también se homologa. Pasos que son difíciles pero que se están concretando. En definitiva (...) yo creo que los consejos van bien. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin fixar la seva posició? Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Esta enmienda a la totalidad viene motivada, como se explicita en la misma, por las discrepancias con los objetivos fijados y se añade porque no corresponden con las necesidades de nuestras islas. Yo, al ver esta enmienda, que prácticamente carecía de una orfandad absoluta de unas causas que la justificasen, esperaba que en la intervención del portavoz se nos aclarasen estas cuestiones, pero vemos que hemos pasado un poco de esta orfandad a la confusión.

Yo he mirado con detenimiento la memoria que presenta la conselleria y evidentemente los objetivos que se marquen políticamente pueden ser muy variados, pero lo que sí está claro, al menos a cualquier persona medianamente informada de cómo funciona la Administración, es que ésta tiene bastante más información que la que tiene la oposición, y partiendo de ese punto, como base, claro que a la hora de hacer una programación el primer principio es determinar las necesidades. Una vez que se ha hecho, se seleccionan las que son más prioritarias, porque han de estar en función de una prelación, y es lo que se conoce técnicamente como el diagnóstico de las condiciones previas en lo que es el presupuesto por programas. ¿Qué necesidades hay? Están detectadas, lo que, desgraciadamente, como pasa en muchos ámbitos de la vida y muy especialmente en temas presupuestarios, no todas estas necesidades puede subvenirse en un ejercicio, que a veces quedan diferidas para años venideros u otras que en años anteriores han tenido una prioridad, en éste han dejado de tenerla.

Una vez que se ha hecho esto de las condiciones previas, se hace un planeamiento, se determinan los programas varios que hay, se ejecutan y, por último, se evalúan, que para eso están los indicadores que (...) en la programación.

De estos programas, creo que cabe destacar, de forma muy especial al menos, alguno de ellos. Uno ya muy tradicional como es la formación de personal, al que se destina una cantidad importante, que ya explicamos en ponencia y en comisión, cantidad que se veía incrementada por convenios de cooperación con otras administraciones y que aparece en el presupuesto con algo más de 35 millones de pesetas; se hace también especial mención al tema de las corporaciones locales, a la cooperación con las entidades locales, de los que prácticamente, de los ciento veintitantos millones de pesetas, el 60% se destina a operaciones de capital, son inversiones, claramente inversiones, y como partidas de interés específico, por su importancia destacan el convenio con el Ayuntamiento de Palma para la Escuela de Policía Local y os planes de mejora que se hacen en las policías locales, ayudar a las policías locales a través de unos planes de..., de un plan de mejora. Ha hecho referencia el Sr. Conseller a los servicios de Protección Civil, con una cuantía muy específica, importante, que sobrepasa los cien millones de pesetas, y luego una gran partida con un coste muy elevado, que es el tema de protección de menores en sus dos vertientes, por una parte la adopción y protección y, por otra, la reforma.

Es verdad que los programas varían de un año a otro, que el incremento total es de un 12% y que hay variaciones. Hay unos programas que suben y otros que bajan, pero en concreto el de protección de menores sobre un 8,62%, que es una cifra yo creo importante y que alcanza para el año venidero más de los 9800 millones de pesetas, es una cuantía a tener en cuenta.

Sobre la oferta pública de empleo yo creo que está claro, está clarísimo y el principio de sujeción a la legalidad, a una norma que es básica, lo hemos explicado cuando hemos discutido enmiendas de otra naturaleza pero que tenían un trasfondo con respecto a las retribuciones del personal.

Respecto a la selección, yo creo que nadie pone en duda no ya que se garanticen los principios constitucionales de selección de personal, de mérito de capacidad y publicidad, está claro, y sobre todo ya, cuando ponga un ejemplo concreto, cuando se critica el tema de las interinidades en una administración que tiene solamente el 5% de interinos, el 5% de interinos, yo creo que es una cifra, un porcentaje, que no se puede criticar todo lo que se viene diciendo aquí respecto a eso.

Éstas son las razones, Sr. Presidente, por las cuales nosotros, en esta fijación de posición, consideramos que es una enmienda absolutamente innecesaria y que seguramente después pasaremos a discutir otras enmiendas parciales sobre las cuales también se habían articulado (...) actualidad y, por tanto, a ésta, Sr. Presidente, anunciamos que votaremos en contra. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 17, de globalitat, agrupació dels programes d'administració general i de protecció de menors; d'administració general, 1212, 1214 i 1241, i de protecció de menors, 3132.

HI ha presentades les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la 6801, la 6762, la 6761, la 6699 i la 6760. Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. A la primera esmena, la 6801, que és una esmena que presenten la majoria dels grups presents en aquesta cambra, manco el que hi té la majoria absoluta, és la de posar 400 milions de pessetes afectant proporcionalment totes les seccions per incrementar el 2,6% les atribucions del personal d'aquesta comunitat autònoma. Com que és un debat que s'ha reiterat en tres o quatre ocasions per diferents motius, em referesc a debats anteriors per defensar-la.

Una altra esmena, la 6762, és per incrementar un cent per cent la partida de formació de personal a l'Administració. Ja el propi conseller de Funció Pública va indicar que considerava que era una partida petita i que estaria bé que fos major, i nosaltres proposam aquest increment d'un cent per cent, que si bé és cert que per convenis de col·laboració amb altres entitats s'amplia la partida destinada, no és manco cert que aquesta, la de formació de personal, és totalment necessària i una de les prioritats d'aquesta secció.

Com també un cent per cent d'increment demanam en un altra esmena, en les transferències a ajuntaments per a millora de la policia local i sobretot a aquells ajuntaments que pel seu tamany, pressupostos i escassetat de mitjans tenen necessitat d'aquestes aportacions d'una administració superior en la matèria.

Una altra esmena important, la 6699, fa referència a incrementar la secció en 400 milions de pessetes per finançar el desenvolupament d'un pla autonòmic per a la infància i l'adolescència en situació de risc. Es presentar al Parlament un pla autonòmic per a aquesta qüestió, d'infància i adolescència en situació de risc. Els grups parlamentaris i el nostre vam felicitar el conseller per la presentació d'aquest pla, que, a diferència del Pla d'igualtat d'oportunitats per a la dona, era un pla amb programes ben especificats, amb bon contingut, amb una sèrie de qüestions que nosaltres trobàvem que eren positives però al qual faltava el finançament d'aquests 36 programes que em sembla que contenen aquest pla. Nosaltres proposam aquesta esmena per donar finançament a aquest pla de la infància i l'adolescència, per a una sèrie de realitzacions de prevenció de situació de risc, treball sociocultural en medi obert, cooperació social i inserció social i laboral dels joves, que haurien d'estar dotats en aquest pla.

I per últim, l'esmena 6760, que presentam, és una esmena d'increment d'un cent per cent de les transferències als consells insulars en matèria de protecció de menors, que trobam que també és una aportació necessària per dotar els consells insulars d'aquests pressupostos que facin possible una major programació d'activitats i de polítiques tendents a programes de protecció de menors.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, la 6313, la 6314, la 6343 i la 6315. Sr. Sansó té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup ha presentat quatre esmenes, més que res per deixar-hi constància d'unes preocupacions que ja hem intentat anomenar dins l'esmena a la totalitat. La primera és un pla per a desenvolupament de la normalització lingüística dins els empleats públics de la Comunitat. Aquí normalment sentim, i tothom hi està a favor, així com ha de ser, d'una llei de normalització lingüística, però llavors veim que quan el nostre grup fa propostes d'exigència d'aquest coneixement de llengua catalana dins els empleats públics, pareix que obrim una guerra, que al PP no l'hi va mai bé. Nosaltres no ho fem mai amb aquesta intenció, però sempre ens trobam que rebutgen augmentar aquest coneixement de llengua catalana dins l'Administració, i basta tornar enrera i veure els decrets que fan de coneixement de llengua catalana dins els nostres empleats públics per veure que la llei fa molts d'anys que està aprovada però que està molt poc desenvolupada. En aquest sentit, la nostra intenció era: posem-hi qualque cosa, facem aquest pla de normalització lingüística dins els nostres empleats públics, a veure les intencions del Govern, que segons qui parla, parla de normalitzar, però segons qui, no en vol ni sentir a parlar; aleshores, aquestes contradiccions del PP una vegada més sortiran a la llum perquè possiblement s'hi imposarà la majoria, que no vol intentar que aquesta llei de normalització lingüística sigui real dins els nostres empleats.

La segona esmena és un increment de la partida destinada a transferències a ajuntaments. aquí també el conseller moltes vegades ho ha dit i també ho diu cert portaveu, que volem ajudar els ajuntaments, principalment en la qüestió de policies locals, molts d'ells ni tan sols compten amb un vehicle, no compten ni tan sols amb això, però nosaltres sí que creim que aquesta partida podria ajudar almanco a intentar que tots els municipis de les Illes Balears comptassin amb un vehicle per a la policia local i que aquesta ajuda crec que és important per a certs ajuntaments, que si no la reben, difícilment duren a terme això. Per tant, era un increment d'aquesta partida, ja que el conseller dins la comissió ens va dir que era per a aquest fet, que la contemplaven per a aquest fet, nosaltres ja li vàrem dir en el seu moment que consideràvem que era insuficient, i per això fem una esmena, per afegir-hi 15 milions de pessetes.

La quarta esmena és més perquè hi quedi constància que el que voldria el nostre grup és donar prioritat a justs convenis amb corporacions locals per a la formació, inserció laboral. dels joves amb factor de risc. Com veim, no és una qüestió econòmica, sinó que només volíem deixar constància que aquesta és una de les prioritats del nostre grup.

I la darrera esmena és un suport a les polítiques compensatòries de les desigualtats en menors, que més res hi demanam que hi hagi uns doblers per a aquest tema. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, s'han presentades les esmenes 6516, 6647 i 6648. Sr. Tejero, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grupo Parlamentario Socialista por primera vez en varios años no presenta enmiendas a la totalidad. Lo que pretendemos con estas enmiendas es en primer lugar dar prioridad social, desde nuestro punto de vista, tenemos discrepancias de fondo claramente con el govern de la Comunidad Autónoma, queremos también responder, por una parte, al ofrecimiento que el conseller hizo tanto el 27 de septiembre como el 14 de noviembre, respecto a su sensibilidad a enmiendas; en todo caso, veremos si realmente se producen. Lamentamos que no esté presente porque simplemente hemos salido por el hecho de un homenaje a los funcionarios, ya que, al parecer, la nueva política del Partido Popular respecto a los funcionarios responde a la leyenda aquella de la cual cuentan las crónicas que se celebró una competición de remeros entre dos equipos formados por miembros de la Administración pública de la Comunidad Autónoma y de Japón; se dio la

salida a los remeros japoneses, empezaron a distanciarse desde el primer momento y legaron a la meta con una hora de ventaja sobre el equipo español; los altos cargos, presididos por el Sr. Berastain en este caso, se reunieron para sacar conclusiones sobre el espectáculo tan bochornoso que se había dado y legaron a la siguiente conclusión: se ha podido detectar que el equipo japonés estaba formado por un jefe y diez remeros, mientras que el nuestro lo formaban diez jefes y un remero, por lo que el próximo año se tomarán las medidas pertinentes para paliar la situación. Al año siguiente, de nuevo se dio la salida, el equipo japonés tomó ventaja y les sacó no una hora, sino dos horas y media de ventaja; los altos cargos de la Administración española, en este caso de la Comunidad, se reunieron, presididos por el Sr. Berastain, y sacaron la siguiente conclusión: este año el equipo japonés se ha compuesto nuevamente por un jefe y diez remeros mientras que nuestro equipo, tras eficaces medidas adoptadas por los responsables, se ha compuesto por un jefe, nueve asesores y un remero, se llega a la conclusión de que el remero es un incompetente. Al año siguiente, como no podía ser menos, el equipo japonés sacó un aventaja de cuatro horas sobre el equipo español; una vez más, reunido el gabinete de crisis y tras cuatro horas de evaluaciones constantes, legaron a la siguiente conclusión: este año el equipo japonés optó una vez más por la tripulación tradicional, formada por un jefe y diez remeros, el nuestro, tras una auditoría externa, un asesoría adicional, se planteó una formación mucho más vanguardista que se compuso de un jefe, siete asesores con gratificaciones, uno con productividad doble y un remero, al que se le había castigado sin gratificación ni productividad por el fracaso en años anteriores, hemos acordado que el próximo año el remero sea de los que se encuentran en comisión de servicios, toda vez que a partir de la vigesimoquinta milla marina se viene observando cierta dejadez en el remero, el cual tiene plaza en propiedad, rozando el "pasotismo" en la línea de meta.

Esto parece bastante adecuado a lo que parece que piensa del funcionariado público del Gobierno de la Comunidad Autónoma. En cualquier caso, nuestras dos enmiendas van específicamente, como se ha explicado, por una parte por el aumento salarial y, por otra, por el aumento en el área de formación, que, como se ha repetido anteriormente, parece que hay una disminución que no parece justificada con el hecho de que colateralmente existan otras aportaciones.

Por último, la tercera enmienda, viene referida al área de menores. Como se ha comentado, el área de menores tiene un aumento presupuestario, es una conselleria dónde más de la mitad viene determinado, el presupuesto, respecto a protección y reforma de menores, a mala protección y reforma. Simplemente, lo que pretendemos, en un sentido que creemos positivo, no entramos en especificaciones de grandes números, a pesar de que apoyaremos todas las enmiendas precedentes, sino que, en cualquier caso, pedimos que un programa específico llamado de educadores de calle, que ha sido de los más efectivos en el ámbito europeo, que sea de afectación de 40 millones. De hecho, representaría básicamente el 5% de la financiación presupuestaria que tiene el Govern de la Comunidad Autónoma en el área de menores. En cualquier caso, dos áreas, como muy bien ha dicho el conseller, aunque no esté presente, Función Pública, los funcionarios, la opinión que parece que se tiene de ellos es la que viene referida en aquella historia, y la otra enmienda del Grupo Socialista, referida al apartado de menores, que esperamos tenga mejor acogida que otras veces. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició per part dels altres grups. Sr. Jaén, té vostè la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Quiero comenzar la intervención por lo último que se ha dicho desde la tribuna, y yo creo que las cosas ha que objetivarlas, aparte del cuento muy propio para la época de Navidad, ya sabemos que los grandes cuentistas, en el sentido de personas que tienen una prosa deliciosa, de Perrault, de Grimm i de Andersen, aprovecharon estos tiempos para hacer los cuentos, no suele ser costumbre parlamentaria en Navidad contar cuentos, pero en fin, he podido prestar atención a lo que se nos ha dicho des de la tribuna.

Y creo que las cosas hay que objetivarlas, el Gobierno no piensa eso, evidentemente, de los funcionarios, y objetivar las cosas significa pues eso, conocer cuáles son las necesidades y cuáles son los problemas que hay, para darles solución.

Yo quisiera recomendarles la lectura de un libro delicioso, a pesar de que la materia es un poco pesada, del Sr. Enrique Fuentes Quintana, recientemente publicado, escasamente hace dos meses, que se llama *El déficit público de la democracia española*, no déficit de la democracia, sino déficit público de la democracia española. Es un libro escrito desde el criterio de autoridad, dónde se objetivan los problemas y se parte de que en el año 75 la Administración pública, la función pública, por utilizar un termino más propio de estas fechas, la función pública representaba el 8,45 del Producto interior bruto, en el año 95, representa el doble, el 16,4%, y el modelo de función pública que se critica aquí por expertos, yo creo que no son de dudosa crítica para ellos, este modelo, repito, es un modelo, en general, a pesar de que generalizar tiene sus problemas, es un modelo burocrático, ineficiente, que promueve un aumento del gasto público y una baja calidad en las prestaciones, es el modelo de la función pública española, que, como repito, habrá particularidades en donde unas cosas vayan de una manera o de otra. Para hablar de función pública, les recomiendo que lean este libro, porque al menos muchas cosas quedan claras y se ve dónde están los males y cómo se pueden mejorar. Todo eso se concluye con una frase muy sencilla, que es que la economía española, en el presente y en el futuro, no puede hacer la digestión, esta palabra es mía, pero en fin, más o menos va por ahí, de la pesada herencia recibida, es una herencia que habrá que digerir con tiempo, y lo que pienso yo es que en cualquier actividad humana, y muy especialmente en las administraciones, las tendencias, por (...) una administración más racional, más eficiente, con unos recursos que se tengan que destinar pero a los cuales la respuesta sea la mejor posible.

En las enmiendas concretas que ustedes presentan de política retributiva, yo cero que ya no vamos a entrar porque todos la hemos discutido en otros momentos, y hay cuestiones que se han referido también a incrementos de partidas para formación de personal, ya se incrementarán, lo anuncié en el turno de fijación de posición en la enmienda a la totalidad. la partida, el crédito que hay que consignar, se verá muy incrementado por los convenios que se realicen.

Así también había hecho alguna referencia al tema de las policías locales y en concreto, cuando la enmienda 6699, que nos habla de un incremento de un alta de 400 millones de pesetas para plan autonómico de (...) e la juventud, ya hay un plan en ese sentido, se ha hecho referencia a él, el Plan integral de atención a la infancia y a la adolescencia en riesgo, y existen recursos suficientes para llevar a término los programas que en él se contemplan.

No vemos, por tanto, Sr. Presidente. que tengamos que apoyar ninguna de las enmiendas que se presentan, bien porque las bajas que se consignan son unas bajas que no nos parecen procedentes, bien porque otras actuaciones que se demandan ya se vienen realizando y está contemplada su continuidad para ejercicios próximos. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moles gràcies, Sr. Diputat. Arribat aquest punt, se suspèn la sessió per un temps de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Ocupin, per favor, els seus escons, que recomença la sessió.

Debat número 18, de totalitat, secció 17, Conselleria de Foment.

Hi ha presentada l'esmena 6808 per part d'Esquerra Unida. Té la paraula el seu portaveu, el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo em vull sumar a les paraules d'ahir del portaveu del PSM a un altre debat i fer constar en el *Diari de Sessions* la felicitació als serveis de la cambra per la rapidesa amb què s'editen els debats d'aquest plenari, això ja pareix el Parc BIT i no el Parlament de les Illes Balears.

Pel que fa al tema de la secció a la qual Esquerra Unida ha presentat esmena a la totalitat, molt breument, i com en el cas que vaig tenir oportunitat de defensar ahir, en referència a la conselleria, de la qual, per cert, de Foment, és la filla, és a dir, la Conselleria d'Ordenació del Territori, he de dir que l'esmena a la totalitat parteix de divergències profundes en la traducció pressupostària d'unes polítiques que nosaltres, com a grup parlamentari, no compartim.

Començaré per un tema recurrent, el tema del transport ferroviari, tema que molt sovint es duu a aquesta cambra, tema davant el qual el Govern no té una posició d'enfrontament, no s'atreveix a dir que no en vol la potenciació però que a la pràctica, a la pràctica quotidiana i en aquests pressupost es reflecteix perfectament, no potencia, no potencia llevat de la millora i de l'esforç inversor, el qual ja vaig reconèixer al conseller en el debat de la comissió, llevat de la millora de la línia del ferrocarril Palma-inca, que, efectivament, és objecte d'un esforç inversor significatiu, però el que no fa el Govern, el que no es planteja la conselleria i el que no es reflecteix en aquest pressupost és un desig real de convertir...

EL SR. PRESIDENT:

Jo demanaria, per favor, que es mantengués almanco silenci dins la cambra. Vull demanar també si es pot...

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Incluso fuera, puestos a pedir...

El que no fa la conselleria ni fa el Govern és plantejar-se realment el servei ferroviari com un servei realment útil per al desplaçament dins l'illa de Mallorca, una illa que progressivament funciona, des del punt de vista urbanístic, com un àrea metropolitana, on no és infreqüent veure gent que viu a Selva, Inca, Alcúdia, que fan feina a un lloc com Palma o a un altre qualsevol de l'illa, el que no veim és una conselleria que vagi a demanar doblers a Madrid pel ferrocarril amb el mateix interès, amb el mateix èmfasi que demana doblers per un conveni de carreteres. Si desenvolupar una xarxa ferroviària important a l'illa de Mallorca seria costos econòmicament, ho serà desenvolupar una xarxa de carreteres així com ho té previst el Govern, no hi ha un esforç paral·lel per demanar doblers a carreteres, ni tan sols hi ha un esforç paral·lel en el tema de la planificació. És a dir, no hi ha un pla de ferrocarrils igual que hi ha un pla de carreteres. Per tant, no està dins l'interès del Govern, no està dins la prioritat del Govern desenvolupar un sistema de transport que, des del nostre punt de vista, reuneix característiques de seguretat, d'economia, de qualitat de vida, en termes generals, que no reuneix altres sistemes de transport. Això és una diferència fonamental i que quasi justificaria una esmena a la totalitat de la secció.

Segona sobre el tema de l'habitatge, nosaltres pensam que el Govern ha de tenir una posició molt més interessada, -molt més "agressiva" anava a dir-, d'adquisició de sòl, de col·laboració amb els ajuntaments perquè es creï un patrimoni públic de sòl hàbil per a la construcció d'habitatges. S'ha de tenir una política de cooperació, també, amb cooperatives, amb entitats sense ànim de lucre, amb els ajuntaments, repetesc. La figura del lloguer es diu que és una figura que no té demanda, és una figura que no té sortida, la gent vol cases en propietat. Jo crec que parteix d'una concepció errònia de les coses. Hi ha un mercat evident de lloguer dins l'àmbit estrictament privat. Lògicament, és una qüestió de qualitat, de l'oferta que es faci i de la manera com es fa. Si es fa amb els paràmetres adequats seria un habitatge que tendria sortida. El que passa és que l'habitatge públic de lloguer està assimilat, pràcticament, a habitatges públics amb un caràcter semiassistencial, sense cap tipus de paràmetres de qualitat i, en definitiva, no és una cosa que, en principi, pugui encisar a un segment important de població. Però, ben enfocat aquest tema, des del moment que hi ha un mercat de lloguer important privat, hi podria haver una oferta important també d'habitatges de lloguer públics. Naturalment seria més difícil de gestionar, amb més complicacions, però crec que seria un esforç que valdria la pena.

Falta, en termes més puntuals, més esforç en el tema de les barreres arquitectòniques, des del nostre punt de vista. Falta manteniment de carreteres, ja que nosaltres tenim tanta fama d'enemics de les carreteres, idò, nosaltres indicam reiteradament bastant més esforç inversor en manteniment de carreteres. El text del pressupost és molt aclaridor, diu que els 1.400 milions que es dediquen són clarament insuficients però reflecteixen la prioritat de la conselleria de mantenir en estat correcte les inversions efectuades. Home, o és clarament insuficient, o reflecteixen la prioritat de la conselleria, però les dues coses són bastant difícils. La veritat és que tenim uns paràmetres d'una relació, ratio, quilòmetre i inversió en manteniment que, probablement, seria la meitat d'allò que seria ideal. Això ho anam mantenint un any rera un altre any, és a dir, no és un problema d'aquest pressupost. Per tant, el dèficit de manteniment és un dèficit que s'està acumulant en una situació on l'ambició del Govern és precisament l'ampliació de la xarxa, és a dir, tenim un horitzó per endavant d'ambició i de aprofundiment dins aquest dèficit. Ens sembla una errada bàsica dels pressuposts i de les prioritats manifestades per la conselleria, que hauríem de prioritzar els seus esforços en compensar els dèficits d'anys anteriors en manteniment de carreteres i no el que fan, que és incrementar i aprofundir en aquest dèficit.

Per últim, per acabar, senyalar un altre error de concepció que és transversal a moltes conselleries d'aquest govern, que és el tema de les transferències als consells insulars. Nosaltres pensam que la conservació de patrimoni és una qüestió que hauria de ser administrada exclusivament pels consells insulars, fins i tot, a mig termini, no en el context d'aquest pressupost, però, lògicament, temes com carreteres i ferrocarril, per la seva pròpia naturalesa, són temes per ser administrats pels consells insulars. La veritat és que, almanco amb la concepció que nosaltres tenim de l'ordenament institucional d'aquesta comunitat autònoma, pinten poc en mans del Govern de la Comunitat Autònoma, perquè no hi ha carreteres interinsulars, no hi ha xarxes ferroviàries interinsulars i, per tant, el més adient és que, el més aviat possible, es plantegin la transferència de les competències i de les dotacions pressupostàries en condicions als consells insulars en aquestes matèries. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, hi ha l'esmena presentada 6401. Per fer la seva defensa, té la paraula el seu portaveu, Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Foment. Volíem plantejar una esmena a la totalitat fent una relació a cadascun dels programes, no feia comptes parlar sobre el programa de l'habitatge perquè tenim una esmena a la globalitat a l'Ibavi. Però, aprofitant que vostè tendrà un torn d'intervenció, li faré un comentari, perquè aquests dies encara ha estat notícia que la comunitat autònoma de renda per càpita més elevada de l'Estat, fins i tot per damunt de la mitjana de renda europea, hi ha persones conegudes com a *okupas* que per no tenir habitatge han d'ocupar il·legalment, es diu, un habitatge. Això és una contradicció que té unes causes, que no és el moment d'analitzar-les, però és un fet que haurien d'obligar al Govern de les Illes Balears a impulsar unes polítiques de sòl per fer possible un habitatge a l'abast de tothom. Quan deim de tothom, deim, fins i tot, de les persones que no tenen un poder adquisitiu suficient per adquirir o per llogar un habitatge. El lloguer, també, una segona qüestió, que s'hauria d'incentivar mitjançant polítiques de renda. Hem de pensar, a més a més, que vivim a una terra on hi ha molta gent de fora que s'instal·la, i això condiciona una pujada de preus del sòl, del territori i de l'habitatge que fa que estigui, cada dia, més lluny del poder adquisitiu.

Una segona qüestió seria, -ja la vàrem citar dins la seva compareixença (...)-, una qüestió anecdòtica dins el seu pressupost perquè només són 63 milions de pessetes, però per a nosaltres és emblemàtica. Destinen 63 milions de pessetes a l'adquisició d'un nou edifici al polígon de Llevant, voldríem manifestar la nostra discrepància amb la política d'adquisició d'immobles que ha duit el Govern balear. Mirin, per a nosaltres, les institucions públiques haurien de jugar un paper fonamental en la rehabilitació d'edificis històrics. Evidentment, 63 milions no permeten fer cap miracle, però, en conjunt, pensam que les administracions públiques, en moltes ocasions, són les úniques institucions que poden adquirir casals que estan en un estat de degradació i contribuir a la seva rehabilitació. És un tema patrimonial, com és un tema patrimonial que la Conselleria de Foment tengui una quantitat important destinada a patrimoni. Jo no li demanaré la transferència als consells insulars, perquè comprenc que vostès, si tenen uns recursos, es vulguin penjar les medalles, malgrat que, segurament, hi ha alguna esmena en aquest sentit. Únicament li demanaria la coordinació amb les comissions insulars de patrimoni, perquè, dins les comissions insulars de patrimoni, hi ha uns experts, molts d'ells transferits, funcionaris transferits en el procés de transferència de competències als consells insulars, juntament amb entitats especialitzades en patrimoni que són les que estableixen unes prioritats, són les persones adequades per establir un règim d'inversions prioritari. Resulta, realment, absurd i crispant que, tenint avaluades les nombroses necessitats en matèria de patrimoni, hi hagi una conselleria de Foment, amb uns recursos econòmics superiors a les tres comissions insulars de patrimoni, que sense la més mínima planificació ni un règim de prioritat inverteix aquests recursos. Ja li dic que únicament li demanaria una coordinació amb les comissions insulars de patrimoni.

El tema de carreteres i transport, crec que és el tema dels mitjans de comunicació, transport públic i carreteres haurien d'anar molt lligats. Simplement vull fer una comparació, la xifra destinada a carreteres són 4.706 milions de pessetes, tot el programa de noves carreteres, i 2.107 el de carreteres ja existents, 6.813 milions, destinats al ferrocarril, 698 milions de pessetes. El conseller d'Hisenda "fardava", -aquesta és l'expressió moderna, almanco juvenil-, que enguany havia baixat el pressupost dedicat a servei ferroviari de Mallorca. Bé, jo crec que no hem de plantejar la dicotomia carretera o tren. És a dir, la carretera existeix i ha d'existir, l'hem de potenciar i millorar, però aquí hi ha una desigualtat. Està descompensada la inversió en matèria de carreteres i en matèria de trens. És totalment insuficient. No es plantegen la reobertura de noves línies, han insistit en els errors del passat, fent una consulta als estudiants, què prefereixen anar al campus en cotxe o en tren, i un 70% diu en cotxe, i jo també que si puc sortir de ca nostra en cotxe i no haver de caminar 500 metres per agafar el tren, m'estim més anar en cotxe, però el tema no és aquest. El tema és si a una població de 14.000 persones, 14.000 estudiants, un 30% ja està disposat a agafar el tren, estam parlant de 4.000 persones diàries. Jo no sé la línia d'Inca quantes en du, és a dir, parlam d'un milió i busques de viatgers anuals. Per tant, val la pena, no només això, sinó que estam convençuts que amb unes polítiques d'afavoriment del transport públic, aquestes xifres augmentarien. En aquest pressupost falta una política de reobertura de noves línies. Aquí sí que hauríem de ser exigents, aquí sí que estarien justificades grans inversions, grans projectes, convenis amb el govern de l'Estat espanyol i finançats per la Unió Europea, perquè des del punt de vista medi ambiental, des del punt de vista de la utilització del fons de cohesió destinats a medi ambient, estaria justificada una gran inversió en matèria de ferrocarril i no en matèria d'una nova autopista que no va ni per aquí, ni per allà, sinó pel mig, justament, consumint més territori.

Jo no sé..., nosaltres sempre els hem defensat moralment, sempre els hem avalat, públicament hem estat al seu costat a l'hora de plantejar reivindicacions davant Madrid. Però, en aquests moments, no sé si seria bo que Madrid acceptés les seves reivindicacions si ha de ser per fer aquests traçats faraònics que ja comencen a escandalitzar a la gent de Porreres i (...) una vegada més, xaparan finques quan ja tenim una xarxa de carreteres extraordinària a les Illes Balears, i a Mallorca en concret. Bastaria modificar el traçat a (...). Per tant, no vegin aquesta intervenció com un "tren sí, carreteres no", sinó introduir una certa racionalitat i equilibri. Per cert, parlant d'això, el Sr. Reus, el seu antecessor, deia que veuria una política de bona voluntat per part del Govern central, fer inversió, la multiplicació per tres del pressupost actual destinat a carreteres. Jo no sé quina bona voluntat tindrà el govern Aznar, però pareix que per al 1997, zero pessetes.

Política de transport públic, una informació totalment insuficient. Ara que estan de moda, com a mínim en aquest pressupost ha estat una constant, el debat telemàtic, si ara entrem a Internet sabrem exactament els horaris d'autobús i de metro de Londres, per exemple, en dos minuts tendrem aquesta informació. Però som incapaços, telefonant o per fax, de saber els horaris d'autobús de línies de transport públic de Mallorca. Faci la prova, telefoni, telefoni a la conselleria i demani quins horaris, quines possibilitats de comunicació tenc jo per anar de Maria de la Salut a Capdepera, no li diran. Per tant, crec que s'hauria d'apuntar, entre altres coses, perquè no hi ha cap possibilitat de comunicació entre Maria de la Salut i Capdepera. Però és que tampoc no li diran quines possibilitats de comunicació, de transport públic, hi ha entre Maria de la Salut i Palma, perquè tampoc no ho sabran. Per tant, aquí fa falta una gran política de transport públic. Les línies de comunicació són totalment deficitàries. Avui, la gran majoria de municipis de Mallorca estan connectats amb Palma només amb la freqüència d'un transport diari, i això és totalment insuficient. Falta una política de foment de les línies de transport públic deficitàries.

Per acabar, voldria fer una referència a un tema competència de la Direcció General de Transport, que és combatre l'activitat coneguda com "manteros". Jo em neg a dir-li flassaders com, a vegades, m'ha corregit el president Matas, que em diu "manteros, no, flassaders", perquè més que crear vocabulari nou per una activitat, crec que hem d'eradicar una activitat i, per tant, no necessitar aquest vocabulari. Hauríem d'eradicar aquesta activitat. Simplement tenir comerciants, tenir transportistes, però no tenir aquesta espècie estranya que es diu "manteros", que és una activitat econòmica totalment irregular. Ja sé que necessita una coordinació de distintes conselleries, però es posin, d'una vegada, perquè són un govern i tenen la responsabilitat en el conjunt. Això és tot, moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Parlamentari Socialista, l'esmena 6445. Per fer la seva defensa, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller. Les xifres presentades a aquests pressupostos, dins la Conselleria de Foment, hem de començar dient que tiren per terra moltes de les promeses fetes fins ara pels dos darrers presidents, pot ser els dos molt necessitats de fer-se estimar i de valer per als pobles per allà on passaven i anaven prometenent, però a l'hora de presentar aquests pressupostos, vertaderament, aquests pressupostos estan demostrant que els dos han estat massa propensos a la fàcil demagògia i, per tant, aquests pressupostos no responen ni a la coherència pròpia de les promeses fetes per part del Partit Popular, ni al llarg de tot el que han promès. No són aquestes qüestions gratuïtes. Voldríem fer, avui, una crítica constructiva a aquests pressupostos que presenta aquesta conselleria, una crítica responsable, com un grup de l'oposició que som avui, hem de fer la nostra feina: denunciar i raonar les deficiències, els incompliments, les incoherències i la mala gestió que aquests pressupostos consoliden i suposen. Per la seva manca de credibilitat al no possibilitar aquestes promeses polítiques, no només fetes pel president, a les quals s'ha sumat el conseller de Foment, perquè va molt bé allò d'anar a Eivissa i dir "jo promet que, en el 97, partida de 100 milions per al castell", o anar a Ferreries, i el president prometre una altra qüestió. En segon lloc, per la manca de solidaritat amb els ciutadans que manco recursos tenen, quant a la política d'habitatge i, en tercer lloc, repetim, per la deficient gestió que aquests pressupostos estan consolidant.

Els socialistes volem que les infraestructures es facin. Ens agradaria presentar, (...) les esmenes parcials, no només qüestions puntuals, sinó que hem intentat presentar propostes que puguin millorar la gestió i millorar, per tant, l'eficiència dels recursos públics que estan manejant. Però hauríem d'anar per parts, hauríem de començar pel tema de l'habitatge i la política de l'habitatge d'aquest govern.

Sobre la política d'habitatge d'aquest govern han dit moltes qüestions, s'han plantejat moltes postures, des de la necessitat de crear patrimoni públic de sòl per a construccions públiques i privades d'habitatges, com deia el programa electoral del Partit Popular, passant per les resolucions aprovades en el debat de l'estat de la Comunitat de l'any 1995, aprovada, i a proposta del Partit Popular, que assenyalava que el Parlament de les Illes Balears constata que el Pla d'habitatge de protecció oficial en règim especial, - es fixi bé-, de l'any 96 a l'any 99, és una bona mesura per millorar la cohesió social i, per això, li dóna suport. És una resolució votada aquí, a proposta del Partit Popular. O bé el Sr. Matas, en el discurs d'investidura, que deia que "l'habitatge per a tots és un punt essencial de la política social d'aquest govern", o el Sr. Reus que trobava que era imprescindible fer una política de patrimoni públic de sòl en condicions de poder abaratir l'habitatge social, o les declaracions del conseller actual de Foment que ens deia, a través dels mitjans de comunicació, que volia fer el seu pla de l'habitatge per cobrir aquelles situacions que l'Estat no contemplava. Després de totes aquestes declaracions i voluntats, que sembla que el Partit Popular té clara una política d'habitatge social, què tenim?, tenim recursos, perquè aquesta vegada, en aquesta matèria, sí que tenim recursos. Tenim disponible, dins l'any 97, més del doble de les inversions en matèria d'habitatge social que va executar l'Ibavi dins 1996, per tant, tenim recursos. Què hem de fer?, creim que és imprescindible plantejar una política perquè aquests recursos es gastin, s'executin, que els programes d'habitatge social no s'executin en el 63%, com ha passat a l'any 96, sinó que s'executin en el cent per cent.

A més a més, enguany, ens preocupa aquesta política més que mai, per açò creim que són necessàries, com deia el Sr. Verger, es dotin per part de la nostra comunitat mesures d'ajudes complementàries al Pla de l'habitatge per aconseguir els objectius que la Comunitat es planteja. Hem de recordar, una vegada més, que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és la que manco ajudes complementàries té de tot l'Estat, des de comunitats que disposen de fins a 14 línies d'ajudes lligades a executar el Pla de l'habitatge, a Balears, en tenim tres. Som la que menor ajuda a complementar objectius, creim que açò és important, sobretot, des del moment que sabem que si enguany no complim al cent per cent la política de l'habitatge i feim com l'any passat, el Sr. Verger tendrà l'excusa perfecta per donar-nos explicacions aquí, l'any que ve, en el pressupost, que és reduït les sol·licituds de quota d'habitatge social, d'habitatge tant en règim especial com el general, que ha demanat la reducció de quota en matèria de sòl, no volem que açò passi. Sabem que aquest govern ja ha demanat al Govern de Madrid que modifiqui les quotes, que es rebaixin les previsions d'executar habitatge social, en règim especial, en règim general, i un 28% de rebaixa en matèria d'actuació de sòl. Açò, vertaderament, ens preocupa. Per tant, per evitar que aquesta modificació tenguí la més mínima justificació de cara a l'any 98, que es podria aplicar, demanam amb urgència que el Govern habiliti les mesures que facin falta perquè el Pla de l'habitatge, sobretot l'habitatge social, es pugui executar en el cent per cent. Repetim, recursos en tenen, gestionin millor, perquè, evidentment, la política social que plantejava el Sr. Matas, ens haurà d'explicar on és.

No només (...), l'Ibavi no només és que no treu tot el potencial de recursos econòmics que té a nivell de generar habitatge en règim especial, sinó que, a més a més, es dedica a fer estudis que no tenen res a veure amb l'habitatge social, res, com, per exemple, l'encarregat, fa molt poc, enguany, dia 30 de març de l'any 1996. L'Ibavi, que deu tenir poca cosa per fer, treu a concurs la realització d'un estudi d'implantació, ús i sistema de gestió i auditoria ambiental per electrificacions turístiques a Balears, 16 milions. Per ventura valdria més que l'Ibavi es preocupàs d'executar o treure a concurs, si ell no en sap, mesures perquè es dugui endavant la política en matèria de l'habitatge.

Continuarem en matèria de carreteres, recursos escassos per cobrir correctament totes les necessitats d'inversió en carreteres. És cert, som conscients, però d'aquí a dir que tot l'esforç en carreteres dels darrers anys, com ha dit el Sr. Verger, ho ha fet aquest govern tot sol, aquesta afirmació és impresentable, és demagògica i sembla mentida que ho digui una persona que ha estat en aquest grup parlamentari i en aquest govern fins ara. El Sr. Reus, que sempre ha estat prou reivindicatiu, demanava 8.000 milions a Madrid en aquella època, quan governaven els socialistes, que implicava duplicar l'esforç que feia Madrid, perquè era conscient que dins els pactes del finançament de l'any 92 hi havia recursos per carreteres. Insuficients, és cert, però n'hi havia. Aquests recursos pactats a l'any 92, hem de recordar que han suposat, dins l'any 1996, 4.376 milions. Per tant, s'ha de dir tot, són insuficients, molt bé, vostès n'aconseguiran molt més, perfecte, però bé, no diguin el que no és cert.

Evidentment, els recursos mai seran suficients en aquesta comunitat autònoma per altres dos motius. El primer de tot perquè vostès són capaços de prometre qualsevol cosa, així els números no surten, si per tot allà on passen, prometen que dins el 1997 es començarà tot, açò no es pot mantenir. Aquesta política demagògica l'han feta els presidents que l'han precedit i, després, el conseller algunes vegades ho ha pogut arreglar i altres vegades no. Però el problema que tenim és aquest, tothom es passeja pel món prometent coses que no són possibles, que saben perfectament que amb les disponibilitats pressupostàries que tenen, no s'executaran. Per tant, passada l'eufòria de l'anunci, només aquesta manca d'execució de les previsions i dels compromisos que vostès contreuen amb els ciutadans, no s'executen. Això, entre altres coses, suposa un desprestigi polític important. A l'hora, creim que qualsevol inversió en carreteres hauria d'anar lligada als principis de racionalitat, transparència, publicitat, que només es poden aconseguir si aquestes inversions van lligades a un pla. Un pla de carreteres que, per cert, el conseller, dia 26 de setembre, ens deia que en tres mesos hi hauria pla. Açò ho deia per una banda, però, per l'altra banda, veim que s'ha anunciat en el BOCAIB de dia 23 de novembre, el contracte mitjançant el qual es desenvoluparà el pla de carreteres, 35 milions de pessetes, serà llarg, (...), una altra vegada les promeses no s'acaben de complir.

Però no només els recursos són magres per les promeses que fan, sinó que també els recursos són magres per la gestió que són capaços d'executar. Els recursos no seran mai suficients per la forma com es gestionen, fonamentalment, a base de complementaries o haver de pagar el deute d'expropiacions i els interessos que, els que han vingut abans que vostè, no han pagat; per cert, una altra promesa incompleta, el Sr. Reus, dia 18 d'octubre del 95 ens prometia que a l'any 97 quedaria resolt. I els pressuposts que presenten enguany consoliden aquesta mecànica, que tenim 900 milions per a incidències tècniques, a més de 200 milions per a assistències tècniques; és a dir que continuem exactament igual.

Per tant, creim que és important i aquí voldríem assenyalar dues qüestions: la primera, la necessitat que totes les obres d'infraestructura es vulguin plantejar a través de la participació que implica els plans per a publicitat, per a participació; de la necessitat d'executar o de prometre el que és possible i fer previsions d'inversions clares, concretes i que la gent sàpiga a què juga; i després tot un sistema d'auditories dels projectes de la conselleria, auditories de seguretat vial que ens permetrien dues qüestions, la primera, ens permetrien ajustar que el projectes no haguessin de dur 15 complementàries o 13 com n'hi ha hagut alguns, sinó que es revisin a fi que el projecte, una vegada finalitzat, és segur que no costarà i a l'hora que totes les carreteres, com a mínim, noves que faci aquesta conselleria no es vegin tacades per punts negres d'alta sinistralitat, perquè també en obres acabades recentment s'hi troben punts negres.

I a l'hora tota la política que fan en matèria inversora...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

... sí ja acab, ens agradaria que la fessin en col·laboració amb les institucions. Tot el que fa referència i que haurà de resoldre el pla de titularitat de carreteres amb els consells insulars, amb els ajuntaments; i que vertaderament la política institucional de carreteres de Govern sigui en base a criteris transparents coneguts i que no doni mai lloc a plantejar o a pensar que els criteris són merament partidistes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern intervén el Conseller de Foment Sr. Joan Verger.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Agraesc el to que els membres han emprat per defensar una esmena a la totalitat a aquesta secció. Lògicament, amb el Sr. Grosske hi ha profundes discrepàncies, no faltaria més, entre el Partit Popular i Esquerra Unida, entre la seva política de transports, mitjançant el sistema ferroviari o carreteres, això és conegut i per consegüent no deim res nou en aquesta matèria. El que passa és que hi ha una realitat, ja ho vaig comentar al seu company, Sr. Balanzat, on crea una sèrie de problemes i que necessiten arreglar-se, i aposta hi ha d'haver una política en carreteres que obeeix més a haver d'arreglar una situació que tenim que tal vegada una voluntat de voler fer més carreteres, li puc assegurar que no és la meua il·lusió fer-ne d'altra, el que passa, torn a repetir, hi ha una problemàtica que s'ha de resoldre i com que s'ha de resoldre doncs l'hem de dur endavant, i mentrestant és possible que la política del transport ferroviari quedi en certa manera retardada perquè les inversions són les que són, la capacitat de la Comunitat Autònoma és la que és i fins que no estigui solucionat un problema no podem invertir a un altre. Vostès farien el contrari, vostès començarien a fer nous trajectes de ferrocarril, la qual cosa és una política determinada, i deixarien les carreteres tal com estan; nosaltres pensam que ho hem de fer així, i torn a repetir, i no per ganes de volar, fer més carreteres, ni ampliar, ni autopistes, sinó perquè hi ha una realitat física, que es toca que es quantifica i aquesta l'hem d'arreglar.

Bé, després, mirin, convé que centrem el tema d'habitatge per veure on som exactament a les Balears perquè cada Comunitat Autònoma és un món especial en aquest tema i les seves voluntats són diferents a cada una d'elles. Els habitatges en règim especial, que són els que construeix Ibavi, són els que tenen un mercat i els que, dins el marc del que era el Pla d'habitatge 96-99 o 92-95 s'acompleix; i s'acompleix perquè Ibavi ho fa i perquè es fan uns estudis i en funció de les necessitats es construeix allò que més o menys estava dins el Pla quadriennal de l'habitatge, hi ha un mercat determinat i s'absorbeix. Però quan anam a aquests mateixos habitatges en règim general, aquí el mercat ja se'n complica; aquí els mateixos constructors que són els que han d'accedir a aquesta construcció, ens demanen constantment a veure si podem modificar el mòdul i no just el mòdul sinó els metres quadrats d'aquests habitatges, perquè ells ens diuen que tendrien més fàcil accedir al mercat i venda d'aquests tipus d'habitatges, si en lloc de 90 metres fossin 120. Això no és possible avui en dia perquè el Pla quadriennal no ho diu així. Quins habitatges funcionen, quina és la part del programa que ens funciona, a part del règim especial? Els habitatges taxats, aquests que precisament a Balears tenen una major demanda i per consegüent això és allà on s'acompleix perfectament el Pla quadriennal i també el pla, el pla no, allà on hi ha una petició clara sobre rehabilitació, però d'acord amb el decret del Govern, no així amb la rehabilitació que es pot fer a través del pla quadriennal. Amb aquest tema, li he de comentar que el pla 96-99 actualment vigent, amb tota seguretat es revisarà al llarg del 97 i es pensa fer un nou pla d'habitatge del 98 al 2001; i creim que és aquí allà on nosaltres hem d'incidir aportant les peculiaritats de la nostra Comunitat Autònoma, rehabilitació, perquè no?, rehabilitació sí que és una política que és important; Palma té dos nuclis avui en dia on la política de rehabilitació ha donat els seus fruits i per consegüent crec que dins aquesta línia s'hi ha de jugar.

Tenim dificultats i torn a repetir amb els habitatges de règim general perquè el mercat no hi és, i també, per molt que vulguem, per molta política que facem, el mercat de lloguer doncs aquí no ens funciona, aquí no funciona; i tu poses al mercat tants d'habitatges i hi ha un accés molt petit per cobrir aquesta oferta que poguéssim oferir. Per consegüent, crec que en el tema d'habitatge del que es tracta és, amb l'oportunitat que ens brinda la nova modificació i nou pla de l'habitatge, aportar el que creim que el mercat demana i si en un punt determinat, que això sí que és possible que ho haguem de fer, aportar qualque punt especial, qualque pla especial d'habitatge de la Comunitat Autònoma, és possible que ja com que aquest pla quadriennal nou no ho podrà contemplar ho tinguem en compte.

Quant a les barreres arquitectòniques, bé, jo crec que hi ha dues parts importants al pressupost, una de 30 milions per a edificis propis de la Comunitat Autònoma i una altra al capítol 7, dins altres partides, que es preveu gastar-hi uns 40 o 50 milions de pessetes amb un decret que es va aprovar al darrer Consell de Govern, perquè tota l'Administració, tots els edificis públics d'ajuntaments, consells o d'administracions en general, puguin accedir a eliminar aquestes barreres arquitectòniques que poden tenir aquests edificis. Crec que s'ha donat una passa important.

I és cert que amb manteniment de carreteres podríem gastar bastant més doblers, però també és cert que si són 1.400 milions de pessetes en carreteres i tenim 1.400 quilòmetres, el barem d'1 milió per quilòmetre, que no és el millor del món, doncs tampoc no és un mal barem, que altres institucions, que jo hi he estat i que conec bé, no han pogut de cap manera aportar-hi ni molt manco. Per consegüent, crec que sabent i coneixent les nostres mancances, crec que el projecte de pressupost en aquesta matèria, Sr. Grosske, és positiu.

Amb transferències als consells insulars, bé, és a dir, aquí hi ha dues intervencions, en patrimoni, jo em comprometo, Sr. Sampol, en patrimoni, que coordinem aquestes inversions i que a més em pareix que hi ha una proposició de llei que no sé si ha arribat al Parlament o no, on d'una vegada per totes quedarà clara aquesta coordinació que fa falta per a inversions en patrimoni, perquè jo som partidari de fer inversions a edificis que valguin la pena, i no petites inversions a un lloc i a l'altre; i així es va fer a Maó, al Teatre Principal de Maó, on creia que era una obra important que es fes i que podríem fer al Claustre de Sant Francesc, perquè crec que són obres que valen la pena i, per consegüent, en aquest sentit crec que no hi haurà cap dificultat.

També és cert que al llarg del debat veurem que hi ha moltes esmenes que fan referència a transferència de

carreteres als consells insulars. Crec que efectivament, al llarg del temps, és possible que la Conselleria de Foment passi a ser unes competències dels consells insulars, però que avui no seria prudent fer-ho així, perquè ja em diran si vostès han d'anar negociant, des del Consell Insular de Mallorca, un conveni de carreteres amb el ministeri, on a Madrid qualche vegada no saben el que és un consell insular perquè jo ho he viscut i conec bé aquest tema, entendran perfectament que una vegada signat el conveni i acabades les obres que crec que s'han de fer i que més o menys estan bastant clares i bastant definides, després es podrà pensar en discutir aquesta transferència als consells insulars. Però no li càpiga cap dubte que si un consell insular va a discutir a un ministeri que vol un conveni de 30 o 40.000 milions segurament ni el rebran ni tindrà la porta d'entrada.

El tema d'*okupas* supòs que n'hi ha per tot, *okupas* n'hi ha al llarg de tota la geografia espanyola, a comunitats autònomes on tenen una política d'habitatge molt més profunda que la nostra i que, per consegüent, és molt difícil pensar que a través d'una política determinada o un increment de la política en matèria d'habitatge social arreglèssim tot el tema dels *okupas*, perquè hi ha temes que no just es poden arreglar des d'una comunitat autònoma sinó des de la globalitat d'un estat.

Al Polígon de Levante no són 63 milions, al pressupost hi ha 63 milions però nosaltres tenim una esmena, igual reduïm 15 milions de pessetes per fer possible l'abaratiment de costs de transport entre Formentera i Eivissa. I li torn repetir, Sr. Sampol, que crec que és bo que hi hagi una coordinació per inversions en matèria de patrimoni perquè les necessitats són moltes i els mitjans són escassos.

El pressupost del tren tampoc no són 600 milions, són 1.500 milions de pessetes, n'hi ha 500 de despesa ordinària, despesa corrent, i 1.000 d'inversió; per consegüent el pressupost del tren Palma-Inca és de l'ordre de 1.500 milions de pessetes, segons em consta a mi i per consegüent supòs que així són les dades. L'enquesta no és que la varem fer als estudiants i els varem demanar si volien anar amb tren o amb cotxe, és una enquesta feta amb seriositat i que per cert al Sr. Balanzat li he de passar una còpia, perquè és bo conèixer-la, però els que deien que anaven amb un transport públic o que volien anar amb tren i se li demanava els motius, diu: perquè no tenc cotxe. Això era la contestació que donaven els estudiants a aquesta enquesta que es va fer. I si no record malament em pareix que són 4.000 usuaris diaris els que empren el tren de la línia Palma-Inca.

De l'autopista de Manacor, que hi comença haver inquietud, lògicament jo comprenc perfectament que hi comenci a haver inquietud, lògicament qualsevol nou traçat d'una carretera sempre crea problemes i inquietuds; el que sí és cert és que el traçat actual de la carretera de Manacor no serveix per fer un traçat d'autovia o autopista i, per consegüent es fa un nou traçat que passarà per Lluçmajor, ja ho he dit; crec que quan els enginyers varen projectar la carretera en aquelles hores Arenal-Lluçmajor ja ho pensaven i ho dissenyaven coneixent perfectament que això seria part de l'autopista i així m'ho varen manifestar quan els vàrem dir, a veure vostès em contin la veritat i no em contin més històries, doncs sí, era així. I que crec que a més ha d'anar per allà. I també és cert que aquesta carretera Palma-Manacor actual, l'haurem de millorar perquè les vies lentes no són suficients per absorbir, per resoldre tot el problema que tenim. Lògicament és difícil pensar amb la possibilitat que de Maria de la Salut a Capdepera puguem tenir un servei públic, serà difícil, molt difícil serà això; i jo crec que, a més, seria tan difícil que dins aquest autocar hi aniria el que mena i no sé què més. (...) si qualcú ens pot dir quin horari té un transport públic Maria de la Salut-Capdepera, lògicament entre Maria de la Salut i Capdepera no hi ha d'haver cap transport públic perquè és una manca de lògica total. Perquè a més el transport públic per carretera d'autocars de línies cap a Palma, la majoria són deficitàries, i ara haurem de posar en marxa un nou organigrama de transport públic des de tots aquells ajuntaments que han d'accedir a l'Hospital de Manacor on d'entrada sabem que també seran deficitaris i bé, s'assumirà aquest dèficit perquè crec que és lògic i normal.

I com que el llum ja està vermell, doncs bé no em preocupa dir-los més que; bé, habitatge ja ho hem comentat Sra. Barceló, la dificultat especial que hi ha en aquesta terra, on certes qüestions que funcionen molt bé, certs règims especials, certs règims d'habitatge a altres comunitats autònomes, aquí no funcionen i per consegüent s'haurà d'aprofundir en els sistemes on realment ens va bé; els habitatges taxats sí que és una cosa que hem d'aprofundir i hem de demanar el seu increment i el règim general no pot ser, perquè la demanda no existeix de cap de les maneres. No tenim cap inconvenient perquè, una vegada que s'hagi aprovat el Pla director de carreteres i abans també, les inversions en carreteres siguin el més publicitades possible, el més netes possible, i el més cares possible, no tenc cap problema en absolut.

I també el tema de les auditories, jo som un enamorat dels projectes ben fets i reestudiats i mirats i m'agradaria que no hi hagués mai cap complementària, però amb obra pública això no és així, i per molt ben fet que estigui un projecte, per molt ben estudiat que estigui un projecte sempre hi apareixen problemes no contemplats i per consegüent i, per desgràcia, sempre hi haurà revisions d'aquells mateixos. I estic d'acord amb vostè, podria estar d'acord amb vostè si em digués que procurem que siguin les mínimes les revisions que hi ha d'haver, i si certament qualche vegada n'hi hagudes 11 de modificats, doncs no ho sé, jo procuraré que siguin mínimes aquestes revisions o aquests complementaris de les inversions que es fan en carreteres. Però torn a repetir, per moltes auditories que facin els qui coneixen el que és un projecte d'obres públiques sabrà perfectament que és totalment impossible pensar que amb un projecte tot sol no hi aparegui després qualche complementària. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Volen tornar fer ús de la paraula els diferents portaveus? Molt breument, Sr. Grosske, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Efectivament, Sr. President, ho faré molt breu i em centraré només en un dels punts que hem tractat perquè em sembla bastant fonamental. És quan el Sr. Conseller m'ha reconegut que tal volta no fa la política més desitjable però la fa en funció que s'han d'arreglar determinats problemes. És el mateix argument i el mateix debat que varem tenir ahir quan parlàvem del tema d'aigua, del tema d'energia, etc., és a dir, es va a solucionar el problema i no es va a ordenar prèviament la situació per evitar el problema. Si la paraula planificació és forta, parlem d'ordenació, parlem de medicina preventiva, parlem del que vulguem, però tinguem en compte que l'Administració no només està per arreglar problemes, està per crear les condicions perquè aquests problemes no s'arribin a produir. I nosaltres pensam que amb una bona política d'ordenació territorial, amb una bona política de transports seria possible evitar determinats problemes i determinades situacions.

I un aclariment més, no és cert i no s'ha de dir que Esquerra Unida el que pretén és deixar les carreteres així com estan, a més no és just i no és així. Nosaltres hem dit que havien d'incrementar les despeses amb manteniment, això no és deixar les carreteres com estan. Volem incrementar, fins i tot hi ha una esmena parcial en aquest sentit, les partides que vostès ja hi tenen destinades. I la ràtio d'1 milió de pessetes per quilòmetre vostè ara intenta venir a dir, hi ha altres administracions que en fan menys, no ho sé, probablement és així, però el seu antecessor en el càrrec i en l'exercici de les competències parlava que tècnicament l'ideal eren 2 milions per quilòmetre, és a dir, el doble del que hi destina aquesta Comunitat Autònoma; i no només volem fer manteniment sinó que volem millorar el tema de les vies lentes, volem fer variants que evitin el pas pels nuclis de població en determinades ocasions. I així, per exemple, el tema de la relació i el transport per carretera entre Palma i Manacor queda solucionat en un 85%, amb una inversió que seria la dècima part o no ho tenc calculat des del punt de vista tècnic, del que significarà aquesta nova autopista. Perquè, quin és l'horitzó, és a dir, amb quin temps vol arribar vostè a Manacor des de Palma o des de Palma a Manacor? Quin és l'horitzó? Nosaltres que sí efectivament sortim dels nuclis de població, si milloram aquesta carretera, si l'ampliam en molts de trams, etc., és perfectament possible obtenir unes relacions desplaçaments-temps perfectament raonables, amb una economia extraordinària de recursos, és a dir, de diners, i amb una economia extraordinària de territori. No és necessari fer la política de carreteres que vostès volen impulsar per solucionar les qüestions. I sobretot hi ha coses de caràcter alternatiu que vostès han de contemplar i no contemplen. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo ara, més que discutir, perquè tanmateix hi ha programes distints, voldria aprofitar el temps per plantejar unes quantes qüestions noves que la bombeta no m'ha permès. El tema de les expropiacions, també és un que consideram totalment insuficient, 1.200 milions de pessetes, però a més amb una particularitat i és que mitjançant modificacions de crèdit la podran baixar a aquesta partida, quan en anys anteriors, l'any passat ja es va introduir aquesta novetat, l'any passat era una quantitat blindada dins el pressupost, és a dir, que allò era per a expropiacions i res més, ara no; ara figura una partida en el pressupost, però se la poden *cepillar*, amb una expressió entenen, a discreció. I tenint en compte que encara queden expropiacions pendents de l'any 89 i, per tant, una partida totalment insuficient.

La segona qüestió, el tema de competències en carreteres. Miri, nosaltres hi tenim dues esmenes que reconeixem que són testimonials, dues esmenes que traspassen el servei de carreteres íntegrament als consells insulars. Li planteig el mateix que amb el tema de patrimoni, per tant, no sé qui ho ha de dur, però crec que hauríem d'anar cap a la xarxa única en matèria de carreteres. Aquest seria l'objectiu i utilitzar tota la xarxa viària riquíssima, que tenim una gran xarxa viària a les Illes Balears; i tal vegada, amb aquesta visió global, a través d'una única administració tal vegada ens podríem estalviar aquests nous traçats, amb una xarxa de carreteres bona, ben condicionada, segura i que donàs distintes opcions als usuaris, en lloc de concentrar-los tots cap a dues artèries que divideixen el nostre, més que unir, divideixen la nostra illa.

El tema d'habitatge, miri, per primera vegada hem sentit un conseller parlar que hauria de ser, no sé si ha dit donar prioritat, crec que ha dit que s'hauria de fomentar el tema de la rehabilitació, és una qüestió que volia plantejar amb l'esmena a la globalitat que presentam a continuació, però aquesta intenció no està traduïda als pressuposts. Dins els pressuposts d'enguany encara hi ha una prioritat, que és l'habitatge de nova construcció, quan aquí existeix una realitat, que hi ha a Mallorca més de 50.000 habitatges desocupats. I quan veim els centres històrics de les poblacions que es degraden dia a dia, en conseqüència, es despoblen, es tornen insegurs, etc., i aquí és necessària una gran política de rehabilitació d'habitatges. I no estam segurs que el Pla mirall l'abordi, perquè no es tracta únicament de fer façanes netes, rehabilitar-les, però els interiors també adequar-los a les necessitats que planteja la societat d'avui en dia.

En el tema de patrimoni acollim la seva promesa de coordinació amb les comissions insulars de patrimoni. Hi haurà un plet que tal vegada ho resoldrà a favor del Govern la nova llei del patrimoni, que és la reivindicació de l'1% cultural, que la llei que transferia cultura i patrimoni als consells insulars, al nostre entendre, deixava ben clar que era competència dels consells insulars; supòs que la llei de patrimoni ho resoldrà a favor del Govern, però, com a mínim, li agafam la paraula, el compromís de coordinar polítiques.

Ha fet un comentari, amb el tema de l'autopista de Manacor, ha fet un comentari dient que els enginyers ja li varen reconèixer que havien pensat amb aquesta autopista quan varen fer l'autopista de s'Arenal. Aquest és el problema, Sr. Verger, que aquí no hi ha hagut uns criteris de planificació general amb una orientació política, sinó que les polítiques les han marcat els enginyers, i els enginyers de carreteres volen fer carreteres, com més llargues i amples millors. Aquesta és la seva formació i si es té en compte únicament la formació dels enginyers de carreteres no es té una visió de conjunt que és el que ha de tenir un govern; i això ha passat en temes de carreteres, en temes d'aigües, etc., que els tècnics han marcat polítiques, quan moltes vegades els criteris polítics han d'orientar les solucions tècniques.

Amb el tema del transport públic, bé, vostè s'ha aferrat a l'emblanquinat, és a dir, s'ha aferrat a l'anècdota per ridiculitzar un poc la meua intervenció respecte del transport públic i no ha contestat el problema de fons que li he plantejat. Un senyor que està a Maria, que pot ser un turista, i telefona a la direcció general i li diu, escolti, quines alternatives tenc jo per anar primer a Ciutat o a Inca i d'Inca i de Ciutat, cap a Capdepera? No li diran, no li diran ni quines alternatives té per anar de Maria a Ciutat; i si aconsegueix saber quines alternatives són, poquíssimes, perquè un treballador no pot utilitzar transport públic, no ho pot utilitzar perquè arribarà tard o quatre hores prest a la feina i té molt poques alternatives.

I una darrera qüestió, acab Sr. President, que no m'ha quedat temps abans, era també el comentari que li volia fer respecte a potenciar les bicicletes. Aquí hi va haver una proposta que, curiosament, venia a través de turisme, no sé si a través d'Ibatur, de potenciar rutes ciclistes a través del Pla. A pesar que qüestionarem com s'havien presentat i només a través d'uns quants municipis, jo crec que aquesta és una bona alternativa que vostè també hauria de tenir en compte; a través de carrils de bicicletes o de rutes per a bicicletes, de carreteres secundàries i de camins veïnals, aquesta també és un programa que enguany no hi és i que voldríem que l'any que ve hi fos i per això li deim, perquè en prengui nota, perquè consti al Diari de Sessions, i a veure si ho veim al pressupost del 98. Si ho volen posar al del 97 hi seran a temps perquè hi ha una esmena que d'aquí una estona la veurem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Barceló, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Tan just diverses coses, molt poques, perquè de fet el conseller poc temps ha tengut després de poder replicar a tots els grups, però si assenyalar dues qüestions molt clares. Partim d'unes diferències de principi que marquen d'alguna manera els objectius d'una política, des del Partit Socialista creim que el Govern ha de fer política, ha de saber quin és l'objectiu que vol en política d'habitatge i que sobretot ha d'ajudar perquè els ciutadans manco afavorits, la demanda no solvent, pugui aconseguir un dret que és constitucional, que és el dret a l'habitatge. Des del Partit Popular partim d'un altre principi, de millorar l'eficiència d'un institut, com és l'Ibavi, o l'eficiència de recursos que vénen de l'Estat, de solucionar la demanda ja solvent, donar més oferta a la demanda ja existent, que és la rehabilitació. Per tant, aquestes diferències hi són, nosaltres evidentment estam a favor de la rehabilitació, però no a costa de l'habitatge social, no a costa de llevar recursos a les ajudes que hi ha més demanda i que als ciutadans aquesta demanda els és més difícil de superar, que és la de règim especial. I sobretot polítiques de sòl en els ajuntaments perquè puguin oferir, puguin ofertar, puguin competir i es pugui abaratir el preu de l'habitatge a les nostres illes. I gestionar, aquest és el paper que hauria de fer l'Ibavi; i l'Ibavi, en vers de fer estudis, repetim, hi ha experiències a moltes altres comunitats autònomes, estudiïn les experiències que fan, jo no crec que nosaltres siguem tan diferents justament en açò. Creim que hauríem de fer l'esforç com per millorar la gestió i repetim, sobretot enguany crec que hauríem de fer un esforç com per veure on són les mancances perquè aquests habitatges dedicats a gent amb manco recursos i que la política de sòl, el Govern de la Comunitat Autònoma acomplís al 100%. Açò és la voluntat que voldríem i al llarg d'aquest any intentarem fer les propostes que facin falta com perquè el Govern pugui adoptar mesures que ajudin a complir objectius en política d'habitatge, que tots els grups parlamentaris van coincidir fa un any que hi donaven suport, tan just fa un any. Per tant, d'entrada i avançar que té el nostre rebuig a disminuir, repetim, aquests objectius que el Govern es planteja reduir a sòl i a habitatge social.

I en segon lloc en tema de carreteres. Evidentment, des del Grup Socialista no podem pensar mai que les complementàries es facin perquè es vulgui, nosaltres estam convençuts que el conseller fa tot el possible perquè hi hagi les mínimes possibles, el conseller i qualsevol Govern, però sí creim que el tema de les auditories sobre projectes, que no és una cosa que ens inventam, és una cosa que existeix, que fins i tot el Govern a Madrid, el Partit Popular s'està plantejant i per tant creim que són propostes existents, estudiades, que permeten dues coses fonamentals: una, que quan un projecte surt al carrer, es comença a executar, estigui acabat, i no ens trobem amb qüestions com una carretera que arriba fins a un poble i a partir d'aquell poble ja no sabem per on passarà o, simplement, el famós cas de Deià-Sóller que el projecte es feia mentre es feia l'execució. Nosaltres estam convençuts que en açò el Govern hi perd doblers. I en segon lloc, evidentment, per assegurar que qualsevol tram de carretera no crea, com a mínim, més punts negres. Aquestes auditories de seguretat vial ho permeten. Repetim que és una proposta que està estudiant el Govern del Partit Popular a Madrid. Per tant, creim que són qüestions molt condretes que podrien acceptar qualsevol govern que volgués anar millorant la seva gestió, l'eficiència dels recursos públics i, repetim, sobretot, donar sortida a la demanda més insolent de la nostra comunitat, fent una política solidària amb els que més difícil tenen l'accés a l'habitatge, per tant, des del Grup Socialista, hem de seguir demanant que es retirin o es modifiquin els pressupostos de la conselleria presentada en els termes que hem plantejat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, per tancar la qüestió.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Quan, Sr. Grosske parlava d'una altra institució, em referia al Consell Insular de Mallorca, on, segurament, dilluns s'aprovaran els pressupostos, i com que els conec des de fa temps, veurà quina quantitat de doblers destinam a manteniment de carreteres. No don la culpa a ningú perquè jo vaig participar molt d'anys en aquesta política, per falta de recursos, però...

En matèria de carreteres, dues coses, perquè vegin que ho tenim ben pensat i que no són els tècnics qui ens diran quines carreteres hem de fer. Jo crec que moltes vegades han estat els polítics qui han paralitzat inversions d'aquest tipus. L'accés a la Universitat, un desdoblament de carretera, ens falta consensuar amb la Universitat el seu accés perquè (...) de projecte està fet i, per tant, és una cosa que s'ha de fer. L'autopista Inca a Alcúdia, la de Manacor, Lluçmajor, la de Ponent des de Palma Nova a Peguera, les circumval·lacions de Palma, i una sèrie de variants a Mallorca que no comentarem, això a Mallorca; a Menorca, Ferreries i Ciutadella, i a Eivissa, Santa Eulàlia i Sant Antoni, són projectes que maldament els tècnics vulguin o no vulguin els posarem en marxa, perquè crec que són necessaris, és un compromís, no és un compromís, és una necessitat. A més, el conveni en carretera ens permetrà avançar aquestes obres que, vulguin o no vulguin, tanmateix les hauríem d'haver fetes.

El tema d'expropiacions, hi ha 1.200 milions de pessetes que es destinaran a expropiacions. No crec que l'ordinador ens enganyi i els passen d'un lloc a l'altre, perquè aquesta no és la intenció. La intenció és, durant enguany, l'any que ve, avançar el màxim i arribar al moment que les expropiacions es paguin tot d'una, com crec que ha de ser. És cert que hi ha expropiacions antigues, sempre n'hi haurà que quedarà, perquè els tribunals, i no hi ha acord i, per tant, s'han de discutir durant molt de temps. Però, en principi, la intenció és que les expropiacions es paguin el més aviat possible, (...) supos que hi haurà una (...) única de carreteres, el que passa és que això no evitaria totes les inversions que actualment hem de fer.

Jo estic convençut que la política de rehabilitació en habitatges és fonamental. És suficient veure, a Palma, tres barriades, no només és fruit de la política feta per la conselleria, perquè no és així. És fruit de la política feta per la conselleria, per l'ajuntament i pels veïnats, que també és important. Sa Calatrava i el Puig de Sant Pere són exemples que val la pena visitar per veure el canvi que han experimentat aquestes barriades, no és així a la Gerreria, esperam que les inversions del Jutjat i altres inversions millorin substancialment aquesta barriada, però actualment està molt degradada. No obstant això, barriades degradades enormement com les de Sa Calatrava experimenten un canvi substancial. Per tant, crec que és bo, fins i tot, quan l'administració pública comença a fer rehabilitació, al cap de tres o quatre cinc anys, és la iniciativa privada qui segueix la rehabilitació. Per tant, estic convençut que és bo fer una política ambiciosa en matèria de rehabilitacions. Vostè em dirà que només hi destinam 200 milions de pessetes dels fons (...) de la Comunitat Autònoma. Si no són suficients, crec que, almanco, és important continuar amb aquesta política i incrementar-la. Això no vol dir haver-se d'oblidar, Sra. Barceló, del règim especial, crec que no. El que passa és que Ibavi, quan construeix, construeix en funció..., no per construir (...), igual que en carreteres, construir quan els estudis diuen que és aconsellable fer aquesta inversió i que hi haurà uns usuaris que puguin accedir a aquells habitatges, perquè si començam a construir i que després no els ocupin, no duria a res, o com algunes comunitats autònomes que han estat tan ambicioses, tan ambicioses en matèria d'habitatges d'aquest tipus que resulta que tenen els calaixos plens de peticions, obres mig fetes, i es trobem amb una dificultat impressionant per col·locar en el mercat aquestes inversions. Per tant, pens que, contràriament al que s'ha dit, la política és bona.

Quant al carril bici, el conseller de Turisme, -que ara ha entrat-, i jo ens hem compromesos a fer un estudi, a fer alguna cosa amb això. A més, ha de ser un projecte bastant més ambiciós que no només agafi els ajuntaments del Pla, jo crec que no. Això ha de poder connectar la costa amb l'interior i arribar a l'altra costa. Aquest és el projecte que jo, avui, puc dur endavant en aquesta matèria.

Sr. Sampol, quant al treballador de Maria de Salut, si telefona, segurament li dirà "agafi un taxi", perquè l'única manera d'arribar a Capdepera és per aquest medi de comunicació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició, Sr. Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta vegada, tampoc no entraré en el detall de tots i cadascun dels punts i de les àrees que contemplen els pressupostos de la Conselleria de Foment, entre altres coses, perquè ara mateix, amb les esmenes parcials, tendrem ocasió de discutir i veure la posició de cada grup respecte a propostes concretes. A més a més, el conseller ha fet una exhaustiva exposició de quins són els nostres criteris, de quins són els criteris del Grup Popular i del Partit Popular en les àrees que abarca la Conselleria de Foment. Són uns criteris que, evidentment, nosaltres compartim plenament, que defineixen una política responsable, donades les limitacions, però una política seriosa, rigorosa, que nosaltres creim que contribuirà molt a millorar la situació. Ja dic que hem d'atendre a les disponibilitats amb les quals comptam i donades aquestes limitacions.

Evidentment, hi ha profundes discrepàncies entre els diferents grups, amb uns més que amb els altres. Crec que açò és lògic i natural, per tant, així es manifestarà en la votació posterior d'aquestes esmenes a la totalitat, a les quals nosaltres, evidentment, no donarem suport pel que acab de dir i perquè, també, veurem després, amb les esmenes parcials, amb més detall, els criteris de cadascun dels grups polítics. Per tant, Sr. President, he d'anunciar el nostre vot contrari a aquestes esmenes a la totalitat i manifestar el nostre suport al projecte dels pressuposts que ha presentat la Conselleria de Foment per a l'any 1997. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 19, de globalitat i totalitat, del programa 4311, Habitatge i arquitectura i de l'empresa pública Ibavi. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears ha presentat una esmena, la 6813. Sra. Margalida Thomàs, té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. És una esmena molt senzilla, només són 30 milions de pessetes, però amb un contingut polític important i amb un objectiu important: incrementar els recursos per l'eliminació de les barreres arquitectòniques. Ara, en el debat, el Sr. Conseller parlava que fan eliminació de barreres arquitectòniques, idò, nosaltres volem contribuir amb els doblers suficients perquè, realment, se suprimeixin aquestes barreres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Esmena presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, 6365. Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President. És una esmena a la totalitat de l'empresa pública Ibavi. La veritat és que, en el debat anterior, ja hem entrat a fons. Simplement, he de manifestar la discrepància amb les prioritats. Fa un moment parlàvem que destinaríem més recursos per rehabilitació d'habitatges socials, en aquest cas, a través de l'Ibavi. Tenint en compte el que reconeixia fa un moment el conseller, la necessitat de fer actuacions públiques a zones degradades, a partir d'una constatació: hi ha un nombre important d'habitatges desocupats a Mallorca i a les Illes Balears. Creim que són insuficients els recursos destinats a impulsar polítiques per facilitar les rendes baixes d'habitatge i, sobretot, destinades a col·lectius en dificultats econòmiques, que tenen problemes per accedir a un lloguer, ja no parlem de l'adquisició d'un habitatge. Posaria com exemple una proposició no de llei, que presentarem a l'anterior legislatura, de creació d'una borsa d'allotjament, de lloguers, per a joves, que fa ser rebutjada. No és cap invent, ja està en funcionament a altres comunitats autònomes amb uns resultats satisfactoris. En conjunt, per una discrepància en les prioritats que està abordant l'Ibavi, mantenim aquesta esmena a la totalitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha presentades les esmenes 6451, 6446, 6449, 6448, 6450, 6447 i 6463, totes elles de totalitat. Sr. Antich, té vostè la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En aquest debat, en relació al programa d'habitatge i arquitectura i de l'empresa pública Ibavi, el nostre grup manté una esmena a la totalitat de l'Ibavi i varies esmenes relatives a l'habitatge públic i conservació i rehabilitació del patrimoni. Em referiré, bàsicament, a l'esmena que afecta a l'Ibavi i, si al final tenc temps, donaré una breu explicació de les altres.

L'esmena que es refereix a l'Ibavi persegueix expressar la disconformitat amb la política d'habitatge públic que realitza aquest institut. Per això creim que és totalment injustificat el cost de l'institut en relació a les prestacions que, efectivament, dona. La veritat és que la política de l'habitatge de l'Ibavi respon a la política de l'habitatge del Partit Popular i del Govern balear, com és natural, i, per tant, és diferent del plantejament que propugnam des del Grup Parlamentari Socialista.

Abans d'entrar a parlar d'aquestes diferències, que són les que justificaran la present esmena, voldria dedicar un poc de temps per parlar de la documentació presentada per l'institut. L'any passat ens queixàvem que tota la documentació s'havia presentat en castellà. La veritat és que, enguany, s'ha fet algun avanç i hem vist com la memòria general, i alguna cosa més, s'ha presentat en català, si bé la gran majoria de documentació segueix en castellà. També hem de dir que l'esforç de normalització de la memòria general pareix que ha anat en detriment de la memòria, ja que l'any passat constava de quatre o cinc folis i, enguany, consta de quatre o cinc ratlles, cosa que va en detriment de la comprensió del pressupost. A més, no sé si ho hem entès bé o no, però, en els objectius específics es parla d'iniciar 50 habitatges de promoció pública, en els quadres posteriors on es detallen els projectes plurianuals, figuren, per a l'any 1997, 60 habitatges de promoció pública. En relació a les actuacions en matèria de sòl, en els objectius, es diu que, per a l'any 1997, es duran a terme actuacions per construir 650 habitatges, i en els quadres posteriors només hi figuren 450 per a l'any 1997. La veritat és que jo pens que seria important i necessari, crec que quasi obligatori, que l'Ibavi presentàs els documents en català, normalitzats, d'acord amb la Llei de normalització lingüística, i que fes un esforç perquè fossin més clars i més comprensibles.

Una vegada dit això, entrant en els arguments que justifiquen l'esmena, he de manifestar que des de l'institut es persisteix, nosaltres creim que de forma totalment equivocada, en prioritzar, en el règim especial, la compravenda per sobre el lloguer. Es preveuen iniciar, per a l'any 1997, molts més habitatges de compravenda que de lloguer i això, per a nosaltres, no respon ni a la realitat, ni a les possibilitats dels sol·licitants del règim especial. No respon a la realitat perquè cada vegada que hi ha adjudicacions d'habitatges en règim especial de lloguer, hi ha famílies que queden en llista d'espera, moltes famílies que queden en llista d'espera. Tampoc no respon a les possibilitats perquè, la gran majoria de sol·licitants de règim especial que estan per baix del 2,5 del salari mínim interprofessional, haurien de derivar-se a lloguer encara que sol·licitin compravenda. Aquesta és l'excusa que sempre ens posen. Ja que el contrari significa forçar situacions que poden donar com a resultat que aquestes famílies dediquin un percentatge molt alt, massa alt, dels seus ingressos a pagar el preu de l'habitatge i això els impedeixi atendre correctament i dignament altres necessitats també importants i prioritàries.

Per altra banda, també pensam que l'esforç de la Comunitat Autònoma en matèria d'habitatge públic hauria de ser més important, per tant, les prestacions de l'Ibavi en aquest matèria més nombroses. Actualment les ajudes de la Comunitat Autònoma, a càrrec de recursos propis, en relació al pla de l'Estat, són mínimes, pràcticament inexistents. La Comunitat Autònoma és una de les comunitats amb menys ajudes complementàries en aquest pla. En canvi, en recursos propis, es duen a terme inversions derivades del decret (...) i del de rehabilitació d'habitatges de la Comunitat, que si bé són molt importants als efectes de la recuperació de patrimoni i de posar en funcionament cases en mal estat, no responen a les mancances existents quant a facilitar un habitatge digne a les famílies més necessitades. És per això que creim que per tal d'assegurar el compliment dels objectius en matèria d'habitatge públic, la Comunitat Autònoma, a través de l'Ibavi hauria d'incrementar les ajudes en càrrec al seu pressupost, així com fan la gran majoria de comunitats autònomes en relació al pla de l'Estat, donant prioritat al règim especial i al règim general (...). Hem sentit que el conseller deia que pareix que amb el règim especial l'Ibavi compleix tots els objectius. Això deu ser de l'any 96, perquè les notícies i la documentació que nosaltres tenim respecte al Pla 92-95 és d'un compliment, només de devers un 60%, per tant, un compliment molt deficient, que el situa en una de les comunitats autònomes que menys compliment ha tengut en habitatges de règim especial. Hem de dir que aquests habitatges de règim especial són, precisament, els que realitza l'Ibavi i són els que van a les famílies amb menys recursos.

Ens diuen que hi ha molts problemes per poder complir, perquè no hi ha mercat, en relació als habitatges en règim general. Nosaltres creim que si hi havia aquestes ajudes amb recursos propis per part de la Comunitat Autònoma, sí que hi hauria mercat i, per tant, hi hauria un conjunt de famílies que hi podrien accedir. No creim que la solució sigui augmentar els percentatges quant als nivells d'ingressos, perquè únicament farem que els habitatges destinats a famílies amb pocs recursos, finalment, aniran a les famílies que no els necessiten. Una altra cosa que també voldria que quedàs clara és que en règim especial també es pot fer rehabilitació. Precisament, tots els exemples que ha posat el conseller, Sa Calatrava i el Puig de Sant Pere, s'han fet en règim especial, habitatges en règim especial, en règim de lloguer.

Per altra banda, creim que haurien d'existir uns plans específics d'ajudes per facilitar l'accés als habitatges públics dels col·lectius amb especials dificultats i de la gent jove. Això haurien de ser vertaders plans, gestionats per l'Ibavi, que la política en relació a aquests temes que no es basàs només en el sistema de quotes que preveu el decret d'adjudicació d'habitatges que ha demostrat tenir molt poca efectivitat.

Quant a la problemàtica de sòl, un altre tema bàsic quant al tema de gestió d'habitatge públic, només he de dir que, any rera any, ens prometen plans per aconseguir sòl per fer habitatge públic. Però també, any rera any, a l'hora del pressupost, ens trobam que una gran part dels habitatges que es pretenen iniciar durant l'exercici no tenen una ubicació determinada. La veritat és que la memòria parla d'iniciar 395 habitatges de protecció oficial en règim especial, de les quals 115 van a lloguer i 228 a compravenda, i de la documentació que tenim no hem aclarit si tenim prevista una ubicació concreta o si passa com cada any, que la ubicació està per determinar. Per ventura és per això que per iniciar els 395 habitatges durant l'any 1997, només hi ha 60 milions de pessetes, perquè segurament no hi ha el sòl preparat per construir aquests habitatges.

En definitiva, veig que ja s'ha encès el llum vermell, són les causes per les quals hem presentat l'esmena a la totalitat de l'Ibavi. Quant a les altres esmenes, he de dir que les que estan relacionades amb el tema de l'habitatge queden explicades per les argumentacions que he emprat amb la qüestió de l'Ibavi. Les relacionades amb el tema de patrimoni persegueixen, bàsicament, que es traspassin als consells insulars totes aquestes ajudes, ja que els consells insulars són els qui tenen la competència en tots aquests temes i, per tant, són qui les poden gestionar millor i poden treure més rendibilitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar posicions, per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Juaneda, té la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Esquerra Unida només presenta una esmena, la 4813, d'addició, per incrementar en 30 milions la dotació destinada a l'eliminació de barreres arquitectòniques. Vostè ja ho ha escoltat, ho ha dit avui el conseller, ho va dir a la seva compareixença, existeix una dotació suficient, 30 milions per edificis a la Comunitat Autònoma, més entre 40 i 50 milions, regulat en un decret recentment aprovat, per edificis per canalitzar a través d'altres administracions, ajuntaments i consells. Per tant, nosaltres no creim que sigui oportú ni necessari, creim que la dotació actual és suficient.

Per altra banda, he de dir que la baixa que proposen és en construcció de carreteres, nosaltres donat (...) d'aquest pressupost en carreteres, tampoc no ho podem acceptar.

Les esmenes del Grup Socialista són sobre diverses matèries. Demanen, una vegada més, el traspàs als consells insulars de les actuacions lligades a conservació del patrimoni. Com en altres casos, no pot ser d'una altra manera, hem de dir que no és el procediment adequat, tot i que vostès insisteixen en defensar aquest tipus de plantejament, però saben que no pot prosperar de cap de les maneres, que és impossible la seva aprovació en aquesta cambra.

L'esmena 6449 proposa destinar 60 milions per al Pla estratègic del sòl. A part que creim que aquesta qüestió passa la competència de l'òrgan que gestiona aquest subprograma i que tampoc no podem acceptar la baixa que proposen, creim que l'elaboració d'aquest pla actualment no és prioritària pel Govern i, per tant, hi ha altres mecanismes suficients per poder dur endavant la política de sòl.

Sobre l'esmena 6448, he de dir que les ajudes per facilitar l'accés a l'habitatge de col·lectius desfavorits es canalitzen a través del Pla quadriennal de l'habitatge. Nosaltres creim que està suficientment dotat en el programa 431100, que també vostès coneixen.

L'esmena relativa al Pla de rehabilitació d'habitatges socials, 100 milions de pessetes, he de dir que la regeneració del parc d'habitatges socials s'efectua a través de l'Ibavi, dins els programes, per una part, d'àrees de rehabilitació integrada que, per a l'any 97, té una dotació de 174 milions de pessetes i, també, mitjançant les partides de manteniment i reparacions que, per a l'any 97, tenen una quantitat assignada de 115 milions de pessetes.

Quant a l'esmena a la totalitat corresponent a l'empresa pública Ibavi, és un debat reiterat, any rera any, en diverses ocasions. Nosaltres mantenim el criteri que l'Ibavi s'ha de mantenir, ha de ser l'instrument per dur a terme la política que du i que, fins que aquestes prestacions, les funcions que realitza l'Ibavi no es puguin canalitzar a través d'altres organismes públics o organitzacions, no és aconsellable la seva desaparició. D'altra banda, el Grup Socialista justifica la seva esmena a la totalitat dient que és un cost molt elevat pel Govern, el cost de l'Ibavi és zero, com tots vostès haurien de saber, per tant, creim injustificat i un contrasentit justificar l'esmena dient que suposa un excessiu cost pel Govern. En definitiva, sense entrar en més debat perquè ha quedat clara la política d'habitatge que es fa a través de l'Ibavi i quina és la necessitat de mantenir aquest institut, he de dir que votarem en contra d'aquesta esmena a la totalitat i de la resta d'esmenes parcials presentades agrupades en aquests subprogrames. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 20, de globalitat, agrupació dels programes, Carretera i transport terrestre, 5131, 5132 o 5133. Per part del Grup Mixt hi ha presentades les esmenes 6820 i 6821. Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Són dues esmenes, una, la 6820 en coherència amb el que, a altres debats sobre temes de transport, hem manifestat Els Verds, estam en contra de fomentar, cada vegada més, la utilització del cotxe privat. Pensam que hem d'anar cap a un transport públic, per tant, proposam que suprimeixin les partides per a la construcció del tercer carril de l'autopista de Llevant, 233 milions, i del segon cinturó de Palma, com dic, per no incrementar encara més la utilització del cotxe privat que, com saben molt bé, és el causant, un dels principals causants, de l'efecte hivernacle que provoca canvi climàtic. Pensam que aquests doblers estarien més ben emprats en depuració d'aigües terciàries, per exemple.

Per altra banda, demanam una esmena molt senzilla, molt simple, molt humil, darrerament s'han fet inversions importants per millorar la línia de ferrocarril, s'ha invertit en renovació, s'ha fet una inversió important. El problema és que encara hi ha molta gent a Mallorca que desconeix quins serveis dona el ferrocarril, quins horaris té, quines aturades, sobretot, la gent de la part forana ho desconeix. Pensam que el ferrocarril està infrautilitzat. Nosaltres proposam que es dediquin 20 milions de pessetes perquè es faci una campanya per fomentar l'ús del ferrocarril com a un transport públic que pensam que és molt eficient. Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears, les esmenes 6770, 6769, 6812, 6768, 6802 i 6810. Sra. Margalida Thomàs, té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Aquest grup d'esmenes van en el sentit de l'exposició que parlàvem fa un moment sobre l'esmena a la totalitat de la secció, la primera esmena, la 6770 és una esmena d'afectació, de 500 milions de pessetes, per l'inici de la construcció de la variant de Ferreries, de la carretera Maó-Ciutadella, que pensam que és ineludible i necessari construir.

Per altra banda, una altra d'afectació, també de 500 milions de pessetes, per a la construcció de la ronda nord de Ciutadella. La construcció de carrils bici està a l'esmena 6812, que és de 200 milions de pessetes, igualment d'afectació.

També tenim l'esmena 6768 que és la il·luminació i acabament dels creuers, variants d'Alaior, a la carretera de Maó-Ciutadella i, com explicàvem a l'esmena a la totalitat, la 6812, destinant 300 milions de pessetes per la millora i el manteniment de carreteres per la seguretat vial.

Finalment, la 6810, pensam que el servei ferroviari de Mallorca ha de tenir una transferència de 300 milions més per al desenvolupament de noves línies, amb coherència amb tot el que s'ha explicat fins ara, la necessitat de la potenciació de les vies ferroviàries i del tren front al transport particular, privat, només a través de la carretera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, les esmenes 6266, 6267, 6337, 6339, 6638, 6340, 6335, 6336. Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Són esmenes conseqüència lògica del debat que hem tengut amb l'esmena a la totalitat. Així mateix, voldria començar defensant, que consti en acta, les dues esmenes que fan referència al desviament de la carretera Maó-Ciutadella i de la ronda nord, perquè són esmenes pactades i, per tant, les hem de defensar. Hi ha unanimitat en les forces d'oposició de Menorca per complir una promesa del Partit Popular.

Hi ha dues esmenes insignificants a continuació, que proposen transferir el Servei de carreteres als consells insulars, una per només 4.706 milions de pessetes i una altra de 2.107 milions de pessetes. Dues insignificances. Això és per complir amb el programa d'administració única, que hi tinguem una xarxa de carreteres que sigui administrada per una única administració, en aquest cas, proposam els consells insulars però no tendríem inconvenient que fos a la viceversa, però que una única administració tengués cura de tota la xarxa de carreteres de les Illes Balears.

A continuació ve el tema dels carrils de bicicletes també en carreteres de nova creació o en carreteres ja existents, a pesar que tampoc no ens hauríem de limitar a les carreteres, sinó que nosaltres aplaudim la iniciativa, que va venir a traves de Turisme, de fer rutes de bicicletes utilitzant carreteres secundàries i camins veïnals, i aquí hi hauria d'haver una actuació conjunta entre totes les administracions, el Govern, consells i ajuntaments, a veure si amb el temps aconseguim fer un bon programa plurianual i una gran alternativa, una gran ruta cicloturística per distintes carreteres i camins de les nostres illes.

Finalment, les dues darreres esmenes fan referència al tema del ferrocarril. Per una part, voldríem destinar 600 milions de pessetes a l'obertura de nous traçats ferroviaris; per ordre de prioritat, nosaltres estendríem la connexió amb la Universitat, pensam que seria la més fàcil i, com hem dit abans, només a l'enquesta del Govern hi ha un potencial d'usuaris de més de 4.000 persones diàries, les mateixes que, segons paraules del conseller, utilitzen avui la línia del tren d'Inca, i finalment destinaríem una partida de 50 milions de pessetes a rehabilitació d'estacions de tren, tant de les estacions que estan en ús com les que estan en desús, que pateixen un procés de degradació, que són edificis d'un cert valor històric i que s'haurien de preservar. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, hi ha les esmenes 6458, 6456, 6475, 6476, 6477, 6478, 6479, 6480, 6481, 6453, 6461, 6454, 6455, 6457, 6459, 6460, 6482, 6483, 6452, 6484, 6485, 6474, 6634 i 6627. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Parlar de carreteres, de política de carreteres a la nostra comunitat autònoma és, desgraciadament, parlar de sinistralitat, d'elevada sinistralitat, especialment aquest any 96, perquè hem de reconèixer que ha set un any negre en matèria d'accidents. Evidentment, els motius són molt i diversos, són molts els factors que influeixen en la sinistralitat de les carreteres, tant des de la intensitat del trànsit com dels mateixos factors humans, climatològic o altres, però amb això volem dir que no tota la culpa és de l'estat en què es troben les carreteres, però sí que també és molt important l'estat i la conservació en què es troben les nostres carreteres i especialment l'elevat nombre de punts negres, que a les nostres illes n'hi ha sobre 170, on es repeteixen sistemàticament, amb massa freqüència, accidents. Per tant, entenem que la seguretat hauria de ser el primer objectiu dins la política de carreteres i per això dues de les esmenes d'aquest grup que defensam d'una manera agrupada..., a una d'elles hi proposam que s'elabori un pla d'actuació de correcció de punts negres i dotar amb 50 milions de pessetes a poder corregir precisament l'excés de punts negres que hi ha a les nostres carreteres, i per una altra banda, destinar 20 milions de pessetes per a auditories vials, també amb l'objectiu de poder dotar de major seguretat les nostres carreteres. En aquesta mateixa línia, la seguretat, hi ha un grup d'esmenes, que no les relacionaré però que són esmenes que pretenen o proposen tot això, eliminar punts negres, eliminar cruïlles perilloses, construcció de rondes a poblacions problemàtiques des del punt de vista de circulació. En definitiva, un conjunt d'esmenes en la mateixa línia del que deim a les dues anteriors, de dotar de major seguretat les nostres carreteres.

En l'apartat d'expropiacions, s'ha fet un debat important, el Govern té pressupostats 1.200 milions, pensam que són a totes llums insuficients perquè amb 1.200 milions aconseguiran cobrir els retards que duen fins el 95, però el 96 i el 87, suposam que se n'hauran fet i que se'n continuaran fent, de carreteres, per tant, si s'han de continuar fent carreteres, és lògic que es facin les expropiacions necessàries, però també és de justícia que s'indemnitzin adequadament tant amb el preu just com en un temps raonable, no com hem vist aquests darrers anys, quan el retard en les indemnitzacions a aquelles persones que han estat perjudicades per expropiacions han patit un agreujament d'aquest perjudici.

Tenim dues o tres esmenes que fan referència a la construcció de carrils-bicicleta, aquesta és una demanda creixent a la nostra societat, cada dia hi ha més ciutadans que utilitzen la bicicleta, això juntament amb la perillositat de les nostres carreteres fa que des de l'Administració pública, entenem nosaltres, s'hagin de prendre mesures per facilitar aquest esport o aquesta activitat cada vegada creixent, com deim, però a la vegada garantir-la de la major seguretat possible.

Proposam una altra esmena que es doti una partida per fer un estudi seriós i profund, hi proposam cinc milions de pessetes per estudiar seriosament la viabilitat del ferrocarril a la Universitat. Creim que no basta amb el que hem sentit dir al Sr. Conseller, que es va fer una enquesta i com que la majoria de possibles usuaris manifestava estar més interessat en utilitzar el cotxe que no el tren, creim que no és suficient aquest argument per desestimar ja la possibilitat de construir un ferrocarril fins a la Universitat. Per això, proposam que se'n facin un estudi més profund.

I li anunciï, Sr. President, si m'ho permet, que demanarem votació per separat de l'esmena 6820, del Grup Mixt, perquè hi votarem en contra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Sobre aquest conjunt d'esmenes, m'aniré referint en bloc, tal vegada, a cada una de les matèries.

D'entrada, sobre els projectes de la ronda nord de Ciutadella i del desviament de Ferreries, crec que els arguments són comunes en ambdós casos. No creim que sigui adequat afectar 500 milions de pessetes per a l'any 97, sinó que hem de reconèixer que hi ha una feina iniciada, els processos d'elaboració del projecte i de tramitació d'aquest projecte estan iniciats, estan en marxa i que sense pausa es fa feina en aquest sentit. No té sentit afectar una partida de 500 milions de pessetes per a l'any 97, entre altres coses perquè açò podria suposar dificultats després, tècniques, de gestió, havent afectat una partida concreta d'aquesta quantitat, quan a la millor el procediment de tramitació del projecte no permeti invertir-hi 500 milions dins l'any 97, sinó una primera partida i en futurs exercicis, la resta.

En relació a les esmenes que fan referència als carrils-bici he de dir que desaconsellaria, evidentment en cada cas i en funció de les necessitats i de la conveniència, perquè hem de ser realistes, han de ser inversions que tinguin una utilitat, i és lògic, en funció de cada cas, s'estudia la possibilitat d'incloure dins els projectes els carrils-bici a les diferents carreteres de la xarxa de la Comunitat. Per tant, és una feina que es fa, i com dic, en funció de les prioritats i de les disponibilitats que hi ha.

Una vegada és, es proposa que es transfereixi el Servei de carreteres als consells insulars. Ja ho ha dit el conseller, en aquest moment açò crearia unes certes dificultats, per tant hi ha raons que aconsellen mantenir la situació com està, sense abandonar la possibilitat que en el futur es pugui plantejar aquesta qüestió, quan les inversions més importants que hi ha pendent s'hagin executat, crec que serà després el moment oportú per plantejar-nos aquesta possible transferència.

També hi ha tot un seguit d'esmenes tradicionals ja en els altres exercicis, d'afectació, de quantitats per a diferents projectes, tant en matèria de construcció de noves carreteres com en matèria de millora i manteniment de la xarxa actual. Una vegada més, nosaltres hem de dir que és la conselleria, és el Govern, qui han de fixar les seves actuacions, a més, molts dels projectes estan iniciats, molts dels projectes estan en execució. Quant a d'altres, nosaltres no compartim la necessitat de dur-los a terme, perquè creim que no són necessaris, i ja ha quedat demostrat a la intervenció del conseller quines eren les qüestions que no eren prioritàries per a nosaltres.

Per altra banda, esmenes puntuals sobre expropiacions per accessos a platges, és un tema on nosaltres no compartim el criteri d'acudir a l'expropiació en aquest moment, sinó arbitrar altres solucions. En qualsevol cas, el Govern no té competències sobre, i menys en aquest subprograma, aquestes accions en els accessos a les platges.

Quant a punts negres, he de dir que les partides que es destinen a manteniment i conservació, les actuacions majoritàriament són per corregir deficiències que s'hagin pogut detectar a diferents punts de les nostres carreteres i, per tant, també afectar *a priori* quantitats tancades no creim que sigui un mecanisme adequat de gestió pressupostària per a l'any que ve.

L'esmena relativa a auditories vials. Creim que els serveis i els mitjans de què disposa la conselleria són suficients, estan suficientment preparats perquè els projectes resultin adequats. Evidentment, sempre es produeixen desviacions addicionals, açò és inevitable, perquè es poden produir oblits i errors, però creim que augmentar la despesa en auditories externes, quan hi ha uns mitjans tècnics i materials importants i ben preparats, creim que no és prioritari tampoc per a nosaltres en aquest cas.

També, l'esmena relativa al Camí de Cavalls, he d' dir que tot i que nosaltres no hi votarem...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí, acab, tot d'una. Tot i que no hi votarem a favor, és una actuació que hem manifestat nosaltres en diversos àmbits que és important per a Menorca, que a la millor no és el mecanisme, a través de la Conselleria de Foment, d'escometre aquesta actuació, però sí que el tenim nosaltres inclòs en altres tipus de plans més de caire turístic i cultural.

Finalment, respecte dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, també ho ha dit el conseller, la prioritat és la millora de la línia Palma-Inca i altres qüestions, altres inversions, en aquest moment no són possibles.

Sí que vull fer en aquest moment esment a una esmena que nosaltres aprovarem, que és la número 6634, del Grup Parlamentari Socialista, en el sentit d'afectar cinc milions de pessetes per fer un estudi de viabilitat d'una línia amb la Universitat. Disposam de 15 milions de pessetes en els pressupostos per fer estudis relatiu a nous traçats i creim oportú escometre aquest estudi i destinar-hi cinc milions per a una nova línia a la Universitat.

Aquest serà el sentit de la nostra votació, Sr. President. Per tant, deim que votarem a favor de l'esmena aquesta, la 6634, del Grup Parlamentari Socialista, i a la resta hi votarem en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 21, de totalitat i globalitat, secció 18, Conselleria de Sanitat i Consum, i a la secció 74, entitat autònoma Servei Balear de Salut, empresa Gesma.

S'hi ha presentat l'esmena a la totalitat, per part d'Esquerra Unida, 6815. Sra. Margalida Thomas, té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Aquesta esmena a la totalitat a la secció 18 ve basada en un desacord profund amb la dispersió administrativa que pateix aquesta comunitat autònoma en els temes de política social i sanitat. Insistim una vegada més en la creació d'una conselleria de serveis socials o de benestar social, i en aquest sentit pensam que hem de parlar d'una conselleria de Sanitat i Consum que ja s'ha després de tota la part de benestar social però que manté, curiosament, alguns aspectes, com pot ser el Pla regional de drogodependència, que s'inclou dins la Direcció General de Sanitat. Aquesta Direcció General de Sanitat..., començarem per aquesta primera part, pensam que, com vàrem explicar en el debat a la totalitat dels pressupostos generals, hi parlàvem que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hauria de realitzar una major inversió en el desenvolupament de centres sanitaris, tant d'hospitals com de centres de salut, siguin de reforma, siguin de nova creació, i posàvem l'exemple d'Aragó, que és una comunitat autònoma sense competències transferides en matèria de sanitat però que sí ha fet una inversió pròpia com a comunitat autònoma per a la millora de tota la xarxa de centres sanitaris i centres de salut.

Pensem que benestar social i salut són dos conceptes totalment imbricats, units, i encara que molt més pel que fa tots aquells sectors desfavorits de la població, desfavorits pel repartiment desigual de la riquesa.

Notam a tota la secció 18 un desconeixement total dels manuals bàsics d'epidemiologia, de medicina social, de sociologia de la salut, i en aquest sentit volem dir que no hi trobam una previsió de la realització de l'enquesta de salut prèvia per a l'elaboració del Pla de salut, que esperam que estigui dins els objectius de la secció.

Notam també una insuficiència conceptual a l'hora de parlar de prevenció, perquè en tots els objectius d'aquesta conselleria allò que hi hem vist és que prevenció només fa referència a informació, i per a nosaltres la informació és necessària per a la prevenció, però no basta; invertir en prevenció és, per a nosaltres, molt més rendible, perquè significa estalvi de doblers en la curació. per tant, hauria de ser un dels objectius prioritaris de tota la conselleria.

A la vegada, volem insistir que a la informació s'han d'afegir tot un seguit d'accions concretes que es poden resumir en el concepte d'educació sanitària, educació per a la salut i d'altres que són prou conegudes per un bon professional coneixedor de les tasques bàsiques de prevenció. Pensem, per tant, que els tasques de prevenció vénen a ser una mera formalitat, adreçades a la tranquil·litat de consciència dels tècnics de la conselleria, però no un objectiu prioritari.

Respecte de la promoció de la salut, pensem que igualment dins aquesta filosofia que la inversió en prevenció és la major i la més rendible, pensem que les campanyes de prevenció i de promoció de la salut..., que es tractaria de realitzar-les no només que base a inicis de campanyes, com pot haver estat fins ara realitzada i que es manté, la de les vacunacions, sinó igualment bones campanyes en els mitjans de comunicació social per popularitzar aquestes accions de prevenció.

En campanyes de salut es fixen uns 46 milions de pessetes, pensem que són totalment insuficients i que del debat que vengui a continuació respecte de les esmenes parcials, ja debatrem en concret quina seria la nostra inversió, però aquí també volem insistir en el tema del control sanitari; trobarem en el debat següent una esmena en concret sobre la necessitat de donar més inversió per a tot allò que significa control sanitari de piscines, d'aigües de parcs aquàtics, etc., pensem que així com la inspecció respecte de les residències d'ancians privades i a tot allò que significa aquest control sanitari, pensem que no té els mitjans suficients, i (...) una de les nostres esmenes.

Respecte del Pla regional de drogodependències, volem aturar-nos un moment aquí. Primerament, hem de plantejar que s'hauria de retirar l'objectiu 0108, que parla d'un registre de toxicòmans, perquè pensem que aquest objectiu és clarament anticonstitucional, la conselleria no pot dur un registre de toxicòmans i, en canvi, sí que li proposam que canviï aquest tipus de registre per un altre, que seria registre de morbiditat drogodependent. Aquest registre de la morbiditat drogodependent sí que ens donaria informació per establir nous objectius en la lluita contra les toxicomanies. Dins aquest apartat del Pla regional de drogodependències, també hi discutirem l'esmena parcial, a la qual dona molta més inversió, però allò que nosaltres també inclouríem com un objectiu de la conselleria seria el registre i el control de la morbiditat per l'alcohol i explicitar la implementació de programes de prevenció de programes d'alcohol i tabac com una altra incidència greu en la morbiditat, com per consum de substàncies tòxiques. En aquest sentit, pensem que aquesta conselleria hauria d'estar en coordinació amb la Conselleria de Treball i realitzar especials campanyes en el món laboral de prevenció d'aquest tipus de drogodependències, més lligades a l'alcohol i al tabac.

Respecte de la tenció i defensa del consumidor, nosaltres afegiríem al títol "i defensa del consumidor i a l'usuari de la sanitat", i en aquest sentit volem insistir que no hem trobat ni l'objectiu ni la previsió de la constitució dels consells de salut que hi ha previstos a la Llei general de sanitat, com una forma de participació previstes a la llei general. Si hi hagués interès en aquest aspecte, pensem que hi hauria algun objectiu que s'hauria plantejat a la secció, i per altra banda, es parlaria de documentació o d'informes respecte a comparació amb altres comunitats autònomes que sí que han creat aquest consell de salut, independentment de tenir o no les transferències de sanitat.

Finalment, també en el debat següent parlarem d'esmenes concretes respecte de la promoció d'associacions d'usuaris i grups d'autoajut, perquè pensem que poden ser la millor forma de participar-hi per part dels ciutadans i ciutadanes en aquest sentit.

I finalment, he d'insistir que no coincidim amb els objectius de la conselleria i que per a nosaltres el necessari equilibri entre prevenció i curació i assistència no ha de ser un equilibri igualitari, sinó que hi ha d'haver molta més prevenció i serà molt més rendible per (...)tència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, esmena 6368, de totalitat, i esmenes 6328, 6329 i 6330. Sra. Catalina Bover, té la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Sr. Conseller, a la memòria del pressupost de Gesma s'hi defensa que una de les justificacions o objectius de Gesma, d'aquesta empresa pública, és estalviar recursos econòmics a la xarxa hospitalària. El nostre grup, el grup que jo represent, el Nacionalista-PSM, no coincidim amb aquest argument, ja que al darrera, n'estam convençuts, s'amaga una privatització de serveis, que no compartim, com ja li hem dit altres vegades.

Nosaltres creim que una de les funcions de Gesma ha de ser rendibilitzar socialment aquests recursos econòmics. Pensam que la sanitat pública, la xarxa hospitalària que vostè té la sort de gestionar, ha de cercar un màxim de qualitat cap als ciutadans i ciutadanes, ja que estan gestionats amb doblers públics. És ver que a la memòria pressupostària que m'ha fet arribar vostè de Gesma, del 97, s'hi desenvolupa un pla de qualitat, però és que no hi hem trobat (...) quins instruments (...) i com es durà a terme aquesta valoració. Hi trobam faltar també un òrgan per canalitzar i avaluar aquests instruments.

En el projecte d'integració de la gestió assistencial s'hi contempla un nou model d'organigrama, una única direcció assistencial per a tot el complex hospitalari, i pareix que es creen quatre subdireccions, la subdirecció mèdica, la de serveis quirúrgics, la de serveis centrals i la de serveis d'infermeria; aquesta organització, aquesta estructura, ens duu a concebre..., pensam que serà una concepció del complex hospitalari com un hospital de (...), però amb l'aggravant d'estar separats per vint quilòmetres un de l'altre. Aquesta concepció és per a nosaltres una entelèquia, és una concepció inadequada, si tenim en compte el context i la realitat social d'aquí, de les nostres illes.

És aquí, amb aquesta estructura que vostès proposen, amb aquesta organització de serveis hospitalaris, que no ens sentim satisfets, No hi podem estar d'acord, ja que aquesta estructuració d'aquests hospitals, com proposa Gesma, el que fa és duplicar o una (...) de serveis, així com nosaltres ho entenem.

Perquè es pugui donar una sectorització a la xarxa hospitalària, com vostès plantegen, és necessari que siguin autosuficients, que tinguin tots els serveis de la xarxa necessaris per ser..., perquè hi hagi una bona sectorització. Ens basam en la realitat d'aquests hospitals o en les mancances de serveis en aquesta xarxa hospitalària perquè es pugui sectoritzar, com poden ser la manca de cirurgia vascular, especialistes, radioteràpia, endocrinologia, noves tecnologies, que no veim contemplades tampoc en els pressuposts.

Per què en lloc de crear un altre Son Dureta, el que ens demanam, amb la xarxa d'hospitals, no es coordinen amb l'Insalud? Ara pareix que no hi tocaria haver problemes. Es podria revisar el contracte-programa dins una conselleria per completar les mancances d'hospitals de l'Insalud i no crear, com hem dit abans, una duplicat de serveis.

També seria oportú oferir un hospital de Gesma per a feines complementàries amb l'Insalud com funcions quirúrgiques, eliminar llistes d'espera, i no obligar l'Insalud a concertar forçosament amb clíniques privades, que és la realitat en què ens trobam ara. Això sí que seria per a nosaltres una manera de rendibilitzar recursos econòmics, de rendibilitzar doblers públics.

El meu grup, el Nacionalista-PSM, pensam que la política sanitària que duu a terme la Conselleria de Sanitat pot arribar a fer inviable l'hospital d'Inca, com no sabem tampoc l'hospital de son Llàtzer, l'hospital de Palma II, quan s'obrirà i com es podrà gestionar.

Per a nosaltres, Gesma estaria ben plantejat si fos un instrument per modernitzar la xarxa hospitalària, però ens hem adonat que s'ha creat una burocratització de molta envergadura per assumir la gestió d'aquests hospitals, però, per a nosaltres, ha fracassat.

La realitat dels nostres hospitals, quina és? L'hospital Joan March no té servei d'urgències, han de remetre malalts, els usuaris, a l'Hospital General, mentre les inversions que s'han realitzat en aquest hospital Joan March estan infrautilitzades, com per exemple la (...) cardiologia, i que també cal rendibilitzar el nombre de llits d'aquest hospital.

Les inversions que tenen previst realitzar a l'hospital psiquiàtric, segons el pressupost de Gesma, són només de 35 milions de pessetes. Pensam que és una quantitat ridícula si observam en quina situació es troba actualment aquest hospital. L'hospital psiquiàtric no té ni estructura d'habitacions, no és la primera vegada que ho comentam en aquest debat, s'hi mantenen encara les sales comunitàries del segle passat. No entenem tampoc per què no s'utilitzen aquestes infraestructures per donar sortida a altres malalties mentals que augmenten d'una manera alarmant, com és l'Alzheimer. Aquestes alternatives no són contemplades en els pressuposts ni tampoc no es preveu un programa de (...) per a un canvi o en projecció d'ús, aprofitant l'estructura ja existent. Això ens dóna la raó i confirma que Gesma no planifica en el futur la política sanitària a les nostres illes.

El pressupost de Gesma no dóna resposta, per tant, als plantejaments que té el meu grup, el Nacionalista-PSM, i, com a conseqüència, hem presentat aquesta esmena a la totalitat a l'empresa pública Gesma. Les altres esmenes, la 6328, la 6329 i la 6330, van en el sentit d'incrementar la partida d'inversions de la xarxa hospitalària mimant, això sí, l'hospital psiquiàtric per les causes que ja he esmentat abans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, s'han presentat les esmenes a la totalitat 6657 i 6660. té la paraula le seu portaveu, el Sr. Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista presenta una esmena a la totalitat a l'empresa pública Gesma, donat que consideram que no és l'adequada gestió la indirecta dels serveis sanitaris públics. La Llei 4/92 crea el Servei balear de la salut com un instrument que unifica tots els esforços, els mitjans i les dotacions que a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma es dirigeixen a la protecció de la salut, per a la creació de Serbasa es va fer una lectura restrictiva de la Llei general de sanitat que dona poca intervenció als consells insulars. És un servei centralista com va denunciar el nostre grup, ja durant la tramitació de la llei 4/92. Posteriorment, amb el decret 116/93, es crea l'empresa Gesma a la qual es van atribuir competències de tot allò que fa referència a la gestió dels centres, per tant tenim Serbasa que assumeix la funció de planificació i finançament i per altra banda, Gesma, com, entre cometes, subministradora de salut, a imatge de l'anomenat model català. Menys en el caràcter centralista, el nostre grup està d'acord amb Serbasa que és el paral·lelisme de l'Insalud a l'Estat espanyol, però, per què es crea Gesma?, per què en lloc de fer la gestió directa dels seus hospitals mitjançant Serbasa s'ha de crear una altra empresa? L'esmentada llei 4/92, a l'article 7 obre la porta a la gestió privada de la sanitat pública, és l'únic punt important que s'ha desenvolupat d'aquesta llei, no s'ha creat el consell de salut de Balears, no s'ha fet encara el Pla de salut, únicament s'ha creat una empresa per gestionar amb criteris de gestió privada la sanitat pública. Una vegada més, la nostra comunitat és capdavantera a l'estat, perquè no ha estat fins ara que el Govern central, amb el Reial Decret llei 10/96, ha habilitat noves formes de gestió que obren la porta, si es vol, a una privatització encoberta de la sanitat pública, igual que es pot fer a Balears si es vol. L'excusa és que la separació de planificació i finançament de la gestió és més operativa. Segons va dir el llavors conseller Sr. Cabrer, s'ha de racionalitzar i flexibilitzar el sistema sanitari per tenir una millor eficàcia i qualitat de la prestació dels serveis. A Balears tenim una empresa pública, Gesma, que té problemes d'infraestructura, de tecnologia i de personal, això sembla ser que és el model que ha de millorar l'actual existent a l'Estat espanyol.

Inversions en tecnologia, 55 milions, diuen a la memòria de Serbasa que hi ha un increment important per tal de mantenir la política d'inversions en tecnologia, bé, 56 milions per al 97, més de 65 el 96. Si volen ser competitius han d'invertir en tecnologia, en cas contrari, es competirà amb inferioritat amb la medicina privada.

Els ingressos pressupostats per contracte a programa van baixant any rera any malgrat l'augment del nombre de persones que pot atendre Gesma, quant al personal, fins a sis tipus de contracte conviuen a la seva plantilla, cadascun amb la seva relació jurídica, règim disciplinari, etc., això és la base de la racionalització i la flexibilització que deia el Sr. Cabrer.

Vostès han tingut l'oportunitat de fer desaparèixer l'empresa Gesma, amb la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears que va declarar nul·la de dret aquesta empresa per un defecte de forma. En lloc d'això fan un decret, el 192/96 i creen de nou aquesta empresa, i tornaran a tenir problemes, ara de fons, amb adscripcions i transferències de funcionaris a ens públics entre d'altres. Per això, amb aquesta esmena a la totalitat, el nostre grup demana la dissolució de l'empresa Gesma i la gestió directa dels hospitals mitjançant Serbasa.

Quant a la secció 18, basarem la nostra esmena en tres punts concrets, el Pla regional de drogues, el Pla 10 i Promoció de la salut.

El Pla regional de drogues, hi ha un augment significatiu, del 19%, respecte del pressupost de l'any anterior, en capítol de transferències corrents. Segons va dir el conseller a la compareixença davant la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, aquesta circumstància posa en evidència l'interès de la conselleria davant la problemàtica que genera el consum de drogues a Balears, doncs bé, si estudiam seriosament el pressupost veim que hi ha un augment del 19%, sí, però s'ha de dir tot seguit que no és com diu el Sr. Conseller, per l'interès de la conselleria en aquest problema. L'aportació del Govern per a aquest pla baixa un 15% respecte del 96, en canvi, la del Govern central augmenta un 41%, arribarem doncs a la conclusió que qui té interès per la problemàtica de drogues a les Balears és el Govern central, que continua sent el soci majoritari del Pla, com ja deia l'any passat el nostre portaveu llavors, Sr. Pons.

I què fa el Govern amb aquest pressupost? Una part als consells insulars, una altra als ajuntaments i per últim, una altra part a institucions que treballen en la problemàtica de la droga. Quins criteris té el Govern per fer aquesta distribució?, la veritat és que no trobam cap criteri objectiu, augmenta més del doble l'aportació a l'ajuntament de Palma, als consells de Menorca i d'Eivissa, 5 milions de pessetes, cosa curiosa que sigui la mateixa quantitat donat que la problemàtica de la droga és molt més greu a Eivissa que no a Menorca. L'única explicació raonable que hem trobat nosaltres és que el Consell de Menorca dedica més recursos propis que el d'Eivissa a aquesta qüestió i demostra bastant més sensibilitat. El nostre grup creu que el Pla regional de drogues ha d'estar ben dotat econòmicament pel Govern i ha de ser un pla descentralitzat, els consells insulars han de rebre íntegrament els recursos destinats al Pla per mantenir i, en algun cas, posar en marxa, els programes d'observatori, tractament i prevenció de drogodependències i per subvencionar les institucions que es dediquen a aquest problema.

Quant al Pla 10 hem de manifestar el nostre desacord atès que descarrega responsabilitats del Govern de la Comunitat Autònoma sobre els ajuntaments. Així, fins ara, quan s'havia de fer un centre sanitari a un municipi, el Govern finançava el 75% de l'obra, pagant a les corporacions a mesura que es feia la despesa i, per tant, evitava que les corporacions locals s'endeutassin per aquestes quantitats, ara, amb el nou invent del Govern, la Comunitat Autònoma ofegada per l'endeutament propi que ja té, ha proposat una nova forma d'aportar doblers a les corporacions locals, de forma que divideix la seva aportació en deu anys, obligant a aquestes a endeutar-se per la totalitat de les inversions que realitza, si tenim en compte, a més, que la capacitat d'endeutament dels municipis i dels consells insulars és bastant inferior a la del Govern, veim que es produeix un greu perjudici a les corporacions locals i, sense dubte, l'únic afavorit és el Govern de la Comunitat.

per acabar, Sr. President, quant al capítol de promoció de la salut, tan sols en veure el que es dedica per a campanyes de salut, ja és suficient per fer una esmena a la totalitat a la Conselleria de Sanitat, any rera any es va baixant el pressupost per a campanyes de salut. Del 95 al 97 baixa més d'un 33%, tret de les campanyes contra l'hepatitis b, a la qual es dediquen més de 24 milions i que és una campanya continuada durant els anys i que, sens dubte donarà bons resultats, per a la resta es necessiten, segons vostès, menys de 30 milions, i a aquesta resta hi ha la tuberculosi que ha augmentat a les Illes els últims anys i que passa ja de 200 casos nous a l'any, segons les darreres dades de què disposam, hi ha també la sida, malaltia en què Balears té el dubtós privilegi d'encapçalar l'augment els últims quatre anys en un 324% en el nombre de casos diagnosticats, doncs bé, per a les campanyes contra la sida es dediquen tan sols 3 milions i tots del Govern central. Aquesta és la sensibilitat del Govern de la Comunitat.

A la promoció de la salut, trobam a faltar una partida per al Pla de salut, aquest pla va ser retirat pel Govern, gest que nosaltres aplaudim atès que així ho havia demanat el nostre grup, però és evident, per altra part que al pressupost hi ha d'haver una partida concreta per al Pla de salut o bé una quantitat per a l'elaboració del pla i una altra per realitzar l'enquesta de salut, ni una cosa ni l'altra.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, intentaré contestar a totes les qüestions que s'han plantejat. Pla regional de drogodependències que hauria d'estar inclòs dins acció social, precisament creim i hem pensat que el tema de drogodependències havia de dependre de la Direcció General de Salut.

Insuficiència de les campanyes de promoció de la salut. Control sanitari de piscines, creim que la conselleria fa amb aquesta qüestió el que pot fer i segons quines són les seves competències.

El tema que ha centrat bastants de les intervencions que hem sentit avui aquí és el tema de Gesma i es diu que Gesma no aconsegueix complir la seva funció que és, de qualche manera, gestionar millor. Voldria dir que el fet d'un nou organigrama que permet la unificació dels tres hospitals dins un únic complex hospitalari és el que permetrà gestionar d'una forma eficient totes les compres, gestionar d'una forma eficient totes les gestions que hagin de fer, de qualche manera els tres hospitals, per tant, pensam que és una idea encertada i pensam que és la que permetrà donar un verdader rendiment de l'empresa Gesma. L'empresa Gesma no deixa de ser una empresa pública que gestiona recursos públics i crec que altres comunitats autònomes d'altre signe també s'han posat en marxa i crec que també amb un funcionament més o manco òptim.

Es diu que s'ha de revisar el control del programa amb Insalud i que el control del programa amb Insalud baixa cada any, que voldria dir que l'any 96 el programa de contracte amb Insalud ha pujat un 2'8 i que avui mateix, hem estat reunits amb Insalud per gestionar que aquest increment se sostengui i que per a l'any 97 puguem tenir també un increment adequat a les nostres necessitats. És ver que dins l'empresa Gesma existeixen problemes, no ho negarem, és ver que conviuen sis tipologies distintes de contractes i això fa difícil moltes vegades les relacions laborals i fa difícil que es pugui arribar als acords adequats, però els voldria dir que precisament s'avança, que s'ha signat el conveni amb els laborals i que en aquests moments intentam aconseguir un únic model funcional, un únic model de contractació que ens permeti incloure totes les persones dins el mateix sistema.

Per tant, Gesma es crea amb l'ànim de millorar la gestió pública, amb l'ànim de millorar la gestió sanitària, i no com una forma de privatització que efectivament el Decret 10/96 permet i instal·la dins la nostra legislació un sistema que, de la mateixa manera que dona opció al funcionament de l'hospital de Manacor com una fundació, certament dona possibilitats que es vagi a models de gestió privada, però l'ànim del Govern, el plantejament del Govern en aquests moments és que Gesma funcioni com una empresa pública totalment.

Es fa, des del meu punt de vista, algun tremendisme, crec que inadequat dient que si funciona malament, que si les inversions són poques, que s'hauria de gastar més amb el complex hospitalari, bé, jo voldria dir que la voluntat del conseller sempre seria gastar més, sempre seria de disposar de més inversions, però les possibilitats que té el conjunt del Govern són limitades a un territori, a més, on la demanda sempre és major que l'oferta possible, per tant ens movem dins unes limitacions inevitables. És ver que fa falta una gran reforma psiquiàtrica, i és ver, per ventura, que la inversió de 35 milions és petita, però voldria dir que ens permetrà escometre algunes coses que eren absolutament urgents i vull assenyalar davant aquest parlament que ha estat ja lliurat per part d'una comissió d'experts Insalud-Govern balear, en reforma psiquiàtrica, el document que permetrà fer el plantejament necessari en aquesta comunitat perquè es dugui a terme una reforma psiquiàtrica important que permeti millorar les instal·lacions, que permeti millorar la situació en què ens trobam.

Voldria dir, esgotant un poc ja el tema de Gesma, que crec que he deixat suficientment clar, voldria botar un poc a la secció 18 i plantejar algunes coses que s'han dit, si baixa l'aportació del Govern al Pla de drogues i puja la del Govern central, jo crec que això s'ha d'interpretar com una bona idea, com una bona gestió de recaptació de fons del que és el Govern de Madrid, crec que els doblers que es dediquen a aquesta qüestió són absolutament suficients amb les possibilitats en què ens movem.

El mateix diria del tema de la promoció de la salut i també del Pla 10, on s'hi destinen 114 milions de pessetes. Voldria dir que el Pla 10 no ve a carregar o a descarregar l'esforç financer damunt les espatlles dels ajuntaments, ja vénen obligats des de sempre a participar damunt els costos de la construcció, els ajuntaments, des de sempre que es construeix un centre de salut o un centre sanitari, els ajuntaments intervenien amb una aportació econòmica que de qualque manera havien de finançar, fos amb disponibilitats de l'accés de les quantitats que hi tenguessin, fos endeutant-se; el Pla 10 el que fa és allargar aquest termini i permetre que també els ajuntaments, amb la part que els correspon, és a dir, la càrrega financera, el puguin també ajornar durant un temps o durant uns anys atenint les condicions bancàries que puguin obtenir.

S'ha suscitat també, per part de la Sra. Thomàs, una sol·licitud respecte de l'eliminació del registre de toxicòmans perquè considera que és anticonstitucional, jo he de dir que pensam que no és així, que aquest registre es diu *sistema estatal de inicio de tratamiento*, que funciona a totes les administracions que fan tractament de pla de drogues i que és un registre, m'agradaria qualificar-lo de mèdic, perquè les seves finalitats són terapèutiques, són mèdiques i no pretenen cap invasió de cap (...) ni cap invasió, molt menys, de la identificació particular que tenguin aquestes persones per a altres finalitats o per a altres qüestions que es puguin plantejar.

En definitiva, per tant, creim que aquest registre és necessari i recollim la seva suggerència que arribi a qualque conveni amb la Conselleria de Treball per combatre el tabaquisme i l'alcoholisme que són dues drogues que efectivament tenen un consum important a la nostra comunitat.

Respecte a l'aparició del Consell de la salut, dir el que és el plantejament del consumidor, recollim també la idea del plantejament, anunciam també dins el tema de consum, per no deixar cap tema a l'aire, que el Govern ha aprovat la remissió a aquest parlament de l'estatut del consumidor que és una llei que consideram important, que tendran vostès possibilitat de conèixer amb caràcter pròxim i que ens permetrà discutir-la, debatre-la i tenir una estructura adequada perquè el Govern considera que el món del consum és un món fonamental respecte del qual s'ha de fer una normativa adequada i creim, per tant, que aquesta normativa és la que se'ls remetrà, si no se'ls ha remès, perquè la puguin estudiar.

En definitiva, això és tot el que volia dir, Sr. President, contestant les intervencions que hi ha hagut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Volen tornar a intervenir, breument? Sra. Thomàs, té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Sí, molt breument, atesa l'ho a què hem arribat, només per insistir en algun aspecte on no hi ha hagut resposta per part del Sr. Conseller i, per tant, només reafirmar que partim de filosofies, d'idees distintes sobre el concepte de salut, i que realment pensam que en el debat que vendrà a continuació sobre les esmenes en concret es notarà allò que nosaltres plantejam, que la prevenció és millor inversió que l'assistència o la curació, per tant només explicar això.

Respecte del registre de toxicòmans, jo insistesc que hauríem de conèixer exactament amb quins termes està fet aquest registre i, si no pot arribar a la anticonstitucionalitat, de tota manera, m'hagués agradat més que hagués recollit la idea del registre de morbiditat per drogodependències, perquè és un tema realment seriós la quantitat de morts en aquest darrer any per sobredosi i crec que tendria molta més efectivitat tenir aquest tipus d'informació que no tenir fitxats els distints ciutadans o ciutadanes que responen a programes de drogodependències.

Finalment, insistim en la necessària participació i la creació els consells de salut, però ja discutirem en concret les esmenes parcials que hem anat presentant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Bover, té la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Només per contestar breument el Sr. Conseller. És ver que no ens posarem d'acord, tampoc, amb el tipus de gestió de la xarxa hospitalària de la Conselleria de Sanitat, tema que sorgeix a cada debat i que segurament sortirà altres vegades. De totes maneres també vull ser positiva, li vull donar l'enhorabona pel que ha anunciat, que durà una bona reforma a l'Hospital Psiquiàtric, dins la sanitat del món de salut mental, li vull donar l'enhorabona per aquest tema, però també li vull recordar que les inversions que vostè ha anunciat de Gesma, els 170 milions de pessetes que es faria a l'Hospital General i al Psiquiàtric, 100 d'ells, 100 milions vénen d'una transferència del consell insular. I també, una altra transferència del consell insular molt important de 879 milions per a malalts crònics, també ve de l'aportació del consell insular, no de la Conselleria de Sanitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Diputat, Sr. Gascon, té la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Nosaltres mantenim que als pressuposts baixa d'any en any des del 95 el contracte de programa amb l'Insalud. Quant a les drogues, jo no entenc com es pot dir que és senyal de bona gestió que porti més l'Estat que no amb recursos propis de la conselleria, quan la problemàtica de la droga cada dia és més greu, no aquí, a tot l'Estat en gent jove. I finalment, respecte de Gesma, nosaltres pensam que es gestiona millor directament que no mitjançant empreses interposades, que l'únic que fan és duplicar esforços. Quant al que ha dit que no es vol privatitzar, jo estic convençut que vostè no vol privatitzar la sanitat, el que passa és que no crec que es pugui ser tan optimista, perquè veim que l'article 10 de la llei d'acompanyament als pressuposts, aquí, en aquesta comunitat, veim els articles 56 i 58 de la llei d'acompanyament dels pressuposts de l'Estat espanyol, i això obre la porta a una possible privatització, i els comentaris d'algunes persones informades, com és el director de l'oficina pressupostària, no ens fan gens de goig. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per tancar la qüestió, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Manifestar amb molta claredat que la voluntat del Govern no és privatitzar el complex hospitalari de Mallorca i aquesta és una intenció claríssima que m'agradaria que quedàs absolutament clara, altra cosa és que se cerquin fórmules de gestió privada, fórmules que permeten agilitar, trobar l'eficiència dels recursos públics, eina en la qual estam embarcats absolutament no només a nivell sanitari, sinó també respecte d'altres qüestions.

Respecte del registre de toxicòmans li he de dir que és així com es denomina, no és qüestió que nosaltres li canviem el nom, és qüestió que així és com està denominat a nivell nacional.

I respecte de les aportacions del consell insular, efectivament són certes, és a dir Gesma es nodreix del contracte programa amb Insalud, també de les aportacions del consell insular i també d'aportacions del propi Servei balear de la Salut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Palau, té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

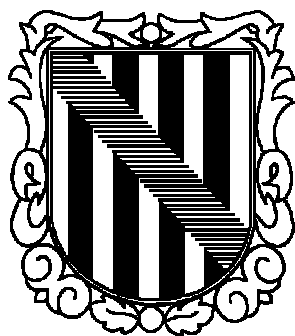
Sí, gràcies, Sr. President. Solament per fixar la nostra postura en relació amb aquestes esmenes a la totalitat que presenten els diferents grups. Dir que votarem que no a cadascuna, no entrarem en arguments que crec que ja s'han repetit aquí i al llarg de la tramitació dels pressuposts, tant en ponència com en comissió informativa com fins i tot en aquesta sessió plenària, per tant, gràcies, Sr. President, i anunciar altra volta que votarem que no.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Arribats a aquest punt, anunciar que es començarà a les 16,30 amb el debat número 22, tancant d'aquesta manera la secció 18 i que a les 17 hores es produirà la votació de tot el que hem vist al llarg del matí.

Moltes gràcies, s'aixeca la sessió. Començarem a les 16,30 i a les 17 hi haurà votació. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma